

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editor: Manilal Gandhi—1918-1956.

No. 6—Vol. LIX.

Friday, 17th February, 1961

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER.

Price: FOUR CENTS

EAST LONDON COUNCIL DOES NOT WANT GROUPING

ACCORDING to a report in the "Daily Dispatch" the East London City Council is to try to stave off the application of the Group Areas Act here—but if it cannot, it wants its own zoning proposals accepted as the best possible in local circumstances.

This standpoint emerged after a lengthy debate in the Council Chamber in the presence of more than a score of spectators—all non-white.

The Council's attitude towards the situation is reflected in the ultimate resolution which it passed:

"This Council is of the opinion that zoning proposals for the City of East London are not called for in view of the fact that there are no real problems in this city regarding racial grouping.

"This Council accordingly respectfully asks the Group Areas Board not to proceed with its inquiry into racial zoning in East London.

The whole debate on the application of group areas in the city was overhung by a recent ultimatum from officialdom that if the Council did not submit zoning proposals by the end of January, the Group Areas Board would "go it alone" and propose its own zoning schemes without consulting the Council.

Discussion also revolved around two salient points:

● That the wishes of the non-whites of the North End, as expressed in their unanimous decision to reject completely the application here of the Group Areas Act, should be respected.

● That it would be better for the Council to submit its own "less harsh" zoning proposals rather than leave the non-white community in the hands of the Group Areas Board alone.

Councillors had also to consider a notice of motion by Mr. Fred Stakebite stating, "That whereas the Group Areas Board is required to report in writing to the Minister of the Interior on the desirability or otherwise of issuing the relevant proclamations, this Council informs the Group Areas Board that in the opinion of the Council no such

desirability exists in the area within the Council's jurisdiction."

The debate opened with Mr. A. Addleson moving the resolution which was finally adopted by the Council. He said that conditions in East London were such that investigations and proposals under the GAA were not necessary. "The tendency in the North end has been for the whole situation sort itself out," he said.

If the first part of his resolu-

tion was rejected by the Group Areas Board, zoning proposals from the Council had to be handed in to forestall the application of possibly harsher zoning proposals by the Board. If no Council proposals were submitted, the Council had no basis on which to argue and would have to keep quiet.

"It is in the best interests of all concerned to put forward a scheme as favourable as far as possible to the minority groups and give the Council a chance to discuss them before the Group Areas Board," he said.

THE COMMONWEALTH CONFERENCE

VERWOERD TO GET "HOT RECEPTION"

ACCORDING to a report in the *Contact* a "hot reception awaits Verwoerd in London" when he goes over for the Prime Minister's Conference.

The full report, date-lined London, reads:

On Saturday, 21st January, the National Union of Railway Workers' Hall in Euston Square was host to a gathering of about 400 people representing different organizations that are working against the Nationalist Government of South Africa.

Most important of the organizations represented at this meeting were the South African United Front and the Anti-Apartheid Committee.

Should all the plans proposed at this meeting succeed, Dr. Verwoerd is assured of a hot reception on his arrival in London to attend the Commonwealth Prime Ministers' Conference from 8th to 10th March.

Two resolutions were carried almost unanimously. The first deals with action that will have

to be taken during the Premier's Conference and the second with positive long-term action against the South African Government.

Some of the decisions arrived at were:

● A 67-hour vigil outside Lancaster House for the duration of the talks by batches of six people at a time. As the British Parliament is sitting and Lancaster House is within the one-mile limit of Whitehall it will not be possible to hold full-scale demonstrations.

● Placarding of Dr. Verwoerd at different airports. (Mr. Ennals, the chairman of the meeting, remarked that when people know that a welcome is awaiting them they sometimes do not arrive at the airports at which they are expected.)

● Groups of people to follow Dr. Verwoerd around London. Some of the people present at the meeting thought that it might be a unique experience for Dr.

(Continued on page 43)

MADRAS WANTS A NEW NAME

(“Indian Opinion” India Service)

MADRAS—Mr M P Sivagnana Gramani, leader of the Tamilarasu Kazhagam, announced here that the Kazhagam would start a campaign for renaming Madras State as "Tamilnad" unless the State Government took immediate steps to amend the Constitution and name this State as "Tamilnad."

Mr. Sivagnana Gramani, who addressed a convention of the Tamilarasu Kazhagam at Gokhale Hall, George Town, in connection with the "Tamilnad Demands Week", organised by the Kazhagam, at the outset said that as one who still believed "that the Congress alone could protect the country," he was rather pained at the way in which Congress leaders in this State were criticising those who did not see eye to eye with them.

Advising his followers not to be carried away by emotion but consider the issues in a dispassionate way, Mr. Gramani explained the historical background and the need for renaming Madras State as "Tamilnad." This demand had the unanimous support of not only all the political parties including the Congress, but also other non-political organisations in the State. As the State Government had been indifferent to the unanimous demand of the people, he said, the Tamilarasu Kazhagam would start a campaign to impress on the Government the need for taking immediate steps in this matter. Describing the campaign as "satyagraha", Mr. Gramani asserted that his party had never been against the Congress or the Government, but had supported it whenever any beneficial measures were taken by the Government. Inasmuch as the Tamilarasu Kazhagam had no political motive in starting the proposed campaign, he hoped people of Tamilnad, irrespective of their religious or political affiliations would support the campaign. He appealed to the State Government to pay heed to the unanimous demand of the people of Tamilnad and thereby avert any agitation.

Indian Opinion

Private Bag, Durban.
Telephone: Mount Edgecombe 30.
Telegram and Cable: "GANDHI."

FRIDAY, 17TH FEBRUARY, 1961

Inexorably Forward

STEP by step, and with planned and murderous deliberation, the Group Areas Board is moving forward with its recommendations followed by official proclamations. Hot on the heels of the absolute refusal of the Group Areas Board to reconsider the position at Cato Manor where some 30,000 Indian people will be uprooted, comes the proclamation that Indians must leave Queensburgh lock, stock and barrel. This proclamation is unique in that it does not allow any Indians to live in the area. No provision is made for Indians to remain in Queensburgh. Some 3,000 people are affected. They must leave either within a year or within five years. The gross inhumanity of these Group Areas Proclamations is aggravated by the fact that Indians are compelled to throw away their properties for nothing, once an Indian area is proclaimed for Europeans. The White people are not interested in Indian properties. They do not even bid for them and so the Group Areas Board steps and buys them for a few pounds. Recently thousands of pounds of Indian property was purchased by the Board for a few hundred pounds. Where exactly the Government will ultimately drive the Indian people is a matter for speculation. There is, however, little doubt that a great deal of resentment is building up among the Indian people, particularly among the middle and the working class groups. It is these groups that are being affected. The Indian trading class is, at the moment, not directly affected and is certainly making assiduous efforts to protect its interests in the central Durban area and so it has not much time for the ordinary people. While they do this they forget that proclamations in the Transvaal country areas have virtually ruined Indian businesses. Unfortunately owing to the absence of information on the subject not much of the whole sordid tale is known. The issue of Group Areas, as we have so often stated in the past, requires a national convention of Indians to study the whole situation. It is facts—and the details of the human tragedy involved—which people want, not a pious statement of principles. Recently Pietermaritzburg held a meeting to discuss how Group Areas affect Indians in that city and a tragic tale was told. Similarly the whole tragic story must be revealed on a provincial and national scale.

The NIC Properties

BY a last minute effort the officials of the Natal Indian Congress have paid the overdue rates on their properties and saved them from falling under the hammer of the auctioneer. But what of the years to

(Continued on next page)

GANDHIJI ON THE BIRTH OF THE NIC

In 1894 when Gandhi was on the point of returning to India, after a year in South Africa he noticed that the Government of Natal was planning to disfranchise the Indians. He warned the Indian people of the implications and was prevailed upon to postpone his departure and organise resistance to the proposal. A temporary committee was formed and out of this was born the Natal Indian Congress. The following account is taken from Gandhiji's work, *Satyagraha In South Africa*, published by the Navajivan Publishing House, Ahmedabad, India.

I ALSO felt that it would be well if a permanent organization was formed to watch Indian interests. But where was I to live and how? They offered me a regular salary, but I expressly declined. One may not receive a large salary for public work. Besides I was a pioneer. According to my notions at the time, I thought that I should live in a style usual for barristers and reflecting credit on the community, and that would mean great expense. It would be improper to depend for my maintenance upon a body whose activities would necessitate a public appeal for funds, and my power of work would be thereby crippled. For this and similar reasons I flatly refused to accept remuneration for public work. But I suggested that I was prepared to stay if the principal traders among them could see their way to give me legal work and give me retainers for it beforehand. The retainers might be for a year. We might deal with each other for that period, examine the results, and then continue the arrangement if both parties were agreeable. This suggestion was cordially accepted by all.

I applied for admission as an advocate of the Supreme Court of Natal. The Natal Law Society opposed my application on the sole ground that the law did not contemplate that coloured barristers should be placed on the roll. The late Mr Escombe, the famous advocate, who was Attorney-General and afterwards also Premier of Natal, was my counsel. The prevailing practice for a long time was that the leading barrister should present such applications without any fees, and Mr Escombe advocated my cause accordingly. He was also Senior Counsel for my employers. The Senior Court over-ruled the Law Society's objection, and granted my application. Thus the Law Society's opposition brought me into further prominence without their wishing it. The newspapers

of South Africa ridiculed the Law Society and some of them even congratulated me.

The temporary committee was placed on a permanent footing. I had never attended a session of the Indian National Congress, but had read about it. I had seen Dadabhai, the Grand Old Man of India and admired him. I was therefore a Congress devotee, and wished to popularize the name. Inexperienced as I was, I did not try to find out a new name. I was also afraid of committing a mistake. So I advised the Indians to call their organization the Natal Indian Congress. I laid before them very imperfectly what meagre knowledge I had of the Indian National Congress. Anyhow the Natal Indian Congress was founded about May 1894. There was this difference between the Indian and the Natal Indian Congress, that the latter organization worked throughout the year and those who paid an annual subscription of at least three pounds were admitted to membership. Amounts exceeding that sum were gratefully received. Endeavours were made to obtain the maximum amount from each member. There were about half a dozen members who paid twenty four pounds a year. There was a considerable number of those paying twelve pounds. About three hundred members were enrolled in a month. They included Hindus, Musalmans, Parsis and Christians, and came from all Indian States that were represented in Natal. The work proceeded with great vigour throughout the first year. The well-to-do traders went about far off villages in their own conveyances, enrolling new members and collecting subscriptions. Everybody did not pay for the mere asking. Some required to be persuaded. This persuasion was a sort of political training, and made people acquainted with the facts of the situation. Again, a meeting of the Congress was

(Continued on page 47)

MAYOR PRAISES INDIAN CITIZENS

SPEAKING at an Indian marriage the Mayor of Uitenhage, Mr. J. S. Levy, praised the local Indian citizens. He commented on the exemplary habits and demeanour of the Indian people in Uitenhage. The occasion was the wedding of Savitaben, daughter of Mr. and Mrs. H. K. Daya, of Uitenhage and Thakorbbhai, eldest son of Mr. and Mrs. Gopalbbhai Naranbbhai of Grahamstown. The marriage was solemnised in the Uitenhage Town Hall and among the guests was the Mayoress of the town

Mr. Daya (trading as Ideal Fruiters at 66 Constitution Road) is a prominent member of the Uitenhage Indian Association, he has been notable in charitable fund raising, and on Sunday made another award of five guineas to the Provincial Hospital and two guineas to the S.A. National Tuberculosis Association.

The solemn rites at the wedding were performed by Mr. B. Patel, of Port Elizabeth, and a former teacher

Mr. B. Ramjee, an insurance consultant, was one of the first speakers, and he gave an explanation of the marriage service in the Hindu style.

Mr. John Hultzer was the Master of Ceremonies, and remarked that the presence of so many white and Asian people (there were guests from Cape Town, Port Elizabeth, East London, Grahamstown, King William's Town and Uitenhage) was a fine opportunity for expressions of goodwill. He held that if there was a good understanding with the Indian community in South Africa this might spread to the India's, with its

400,000,000 inhabitants, and the Union could do with a friendship of that magnitude in these times

The following speakers were heard:

Mr. C. Karsam, in Gujarati, for the Ayra Sanskar Mandal.

Mr. D. V. Ratanjee, for the Uitenhage Hindu Mandal.

Mr. Beaggetje for the Kshatriya Gujarati Mandal of Port Elizabeth

Mr. G. Daya, for the Hindu Seva Samaj of Port Elizabeth.

Mr. D. R. Lalla for the Indian Civic Association, who also thanked the assembly on behalf of the bride's parents.

Mr. Kotie Langner, in Afrikaans

Mr. N. R. Lalla, for the Peraput Mandal; and a speaker for the Grahamstown Rajput Mandal.

DELHI RECEPTION TO KENYA LEADER

SPEAKING at a reception in New Delhi recently the Kenya African leader, Mr. Tom Mboya, at present in India, said he had been impressed by the progress made in various spheres. Students from Kenya, he added, would be visiting India for short periods to study specific projects.

STRUGGLE OF BLACKS IS MAJOR ISSUE

THE quest for first-class citizenship on the part of the black peoples of the world was singled out as a "struggle that is going to claim the attention of every human being on the face of the earth."

This statement was made by Roswell O'Neil Sutton, national president of Phi Beta Sigma Fraternity, Inc., at the organisation's recent 46th anniversary conclave.

Phi Beta Sigma is one of the leading Negro fraternal groups in the U.S., and its membership is composed of Negro business and professional men. Founded in 1914 at Howard University, Washington, D.C., it numbers among its illustrious members such men as the late Dr. George Washington Carver, famous Negro scientist of Tuskegee Institute, President William V. S. Tubman of Liberia; President Kwame Nkrumah, of Ghana and Governor-General Nnamdi Azikiwe of Nigeria.

Speaking on the conclave theme of "Reassessing Our Role of Leadership for Culture and Service," Sutton, who hails from Atlanta, Georgia, posed two questions:

"How can we as Americans come to the United Nations, sit down at the table in an effort to negotiate a lasting peace, talk about freedom versus slavery, democracy versus communism, the free world versus those who would enslave men? How could we sit down and talk to Africans about peace and when we know that while they go any place in New York City and perhaps some other places above the Mason Dixon Line (the imaginary line separating the northern states from the southern states) as equal men and be denied the privilege of such rights in any Southern city?"

Noting that there's a constant war going on between capitalism and democracy on the one hand and communism, socialism and European imperialism on the other, Sutton emphasised that "each of us has a definite and dedicated responsibility—to ourselves and our fellow-men—to use all the energy, influence, time and money that we can command to insure that democracy wins; that the free world people can come together and resolve their differences to the end what we have one world."

HOPE THAT APARTHEID WILL BE ABANDONED

"THERE is hope for the abandonment of apartheid in South Africa," a visiting editor from Johannesburg has declared in the United States.

Aubrey Sussens, assistant editor of the Rand Daily Mail, of Johannesburg, South Africa, noted that the majority which elected the strict segregationists in the South African government is steadily decreasing.

Sussens, and his wife, Mrs. Penelope Sussens, were visitors at the Atlanta Daily World, a Negro publication with headquarters in Atlanta; the Butler Street YMCA Hungry Club, Atlanta Urban League and other businesses and organisations.

The editor, who attended newspaper seminars at Harvard and in New York City, was spending the last days of his American visit on a tour of the eastern and southern areas.

Sussens, in addition to touching upon the segregation policies of South Africa, discussed at length the problems of the American Negro, particularly in the South. He compared the American form of segregation with South Africa's own government policy of apartheid—strict segregation.

COMMONWEALTH CONFERENCE

(Continued from front page)

Verwoerd to know how it feels to be "tailed."

Delegations to meet the Prime Ministers of the non-White countries (some of whom seem to be changing their minds about kicking South Africa out of the Commonwealth) and impress on them that for the good of the commonwealth South Africa should be excluded.

A complete one-day or perhaps even four-hour strike by all British workers on the day of Dr. Verwoerd's arrival in London.

The Transport Workers' Union to declare all cargo coming from or going to South Africa "black". This industrial boycott, it was felt, would hit South Africa where it hurts.

It was also decided that there would be a mass memorial meeting and march to commemorate the first anniversary of the Sharpeville shootings of last March. Possibly the deported Bishop of Johannesburg the Rt. Rev. Ambrose Reeves would read the sermon.

The NIC Properties

(Continued from previous page)

come? This failure to pay rates and face the prospect of losing the properties may recur and once again last minute endeavour will have to be made to save them. In the adjoining columns we have the story of the purchase of these properties in the words of Mahatma Gandhi himself. That the present generation of Congress men—officials and members—have not contributed to the purchase of these properties is a fact. Unfortunate still more is the fact that they find it extremely difficult to utilise these properties in such a manner as to produce some profits. In view of the fact that the properties were purchased over sixty years it is not unreasonable that their use should be available to the whole Indian community. We should, therefore, like to suggest that the whole question of these properties be discussed by the NIC who are the legal owners with the object of converting them into something that will be useful to the whole Indian community and, for that matter the whole community of Durban—white, brown and black. At the moment they lie barren.

HUMANITY NEEDS A RELIGION LIKE VEDANTA

(From PRABUDDHA BHARATA)

TO-DAY man is in search of a religion which should satisfy not only his heart and soul, but his intellect as well. It should be in harmony with the spirit of the times. It should be rational enough to stand the scrutiny of modern thought. It should not mock the free spirit of man by arbitrary dogmas and hesitating negations. It should be: non exclusive, non-dogmatic, and universal, to embrace all humanity in its fold. It should negate nothing that is progressive. It should be all-inclusive, and accept all forms of earnest religious endeavour. It should be extremely human in its approach, so that it can tackle all human problems and situations. It should be deeply spiritual to touch and transform the very essential being of man—to make man realize that he is divine. That is the type of religion that humanity is in need of today. Vedanta offers such a religion.

Vedanta is rational. The conclusions of Vedanta are scientific, inasmuch as they exactly harmonize with the aspirations of the age and with the conclusions to which modern science is coming at the present time. The difference between the two, if any, is only in the mode of expressing their respective conclusions. As Swami Vivekananda said: 'The conclusions of modern science are the very conclusions the Vedanta reached ages ago; only, in modern science, they are written in the language of matter.' The affirmations of Vedanta are made in the language of the spiritual world, while the conclusions of modern science are made in the language of the material world.

Science has proved the unreality of space and time, as well as the inadequacy of the assumption of uniformity and causality. Space time is a single concept, according to modern science. It is viewed as a continuum and spoken of as the fourth dimension of objects. The myth of matter is exploded. Matter is now looked upon as congealed energy. The theory of relativity, which has revolutionized our concept about the mysterious and ever expanding universe, the quantum theory pertaining to the infinitude and indeterminate nature of the minutest atoms, the concept of matter as energy, which is the ultimate constituent of every object in the universe, and whose nature and characteristic are yet

to be determined, all these go to substantiate the fundamental theories of Vedanta relating to the universe around us. Science speaks of one and the same energy that is hidden behind both the infinitely small atoms and the infinitely large stars and planets. Vedanta uses a different language to express the same truth; its language is of the spirit, of the Self: 'The Self that is subtler than the subtle and greater than the great is lodged in the heart of every creature.'

Vedanta speaks of the highest Reality as spiritual, which is one and all-pervading. All existence is only its manifestation. The universe we see is our mental projection, *cittasandana*. It is only an appearance; it has no absolute reality. Its substratum is Brahman, the supreme Reality, which is beyond space, time and causation. That is the changeless Reality behind all the changeless phenomena. Behind the many, One alone is real, and all is that: *Sarvam khalu idam Brahma*

Relatively speaking, Vedanta accepts three degrees of reality: *vyavaharika* or empirical, *prati-bhasika* or apparent or illusory, and *paramarthika* or transcendental. Modern science also accepts the empirical reality of the objective world, basing on which it proceeds with its investigations. At the same time, it knows that the final truth of the objective world is one infinite mass of energy, whose intrinsic nature science has not yet been able to know. According to Vedanta, the spirit is the fundamental and final reality behind every object in this universe. This is true of both the external nature of the universe and the internal nature of man. From the transcendental standpoint there is no difference whatsoever between the macrocosm and the microcosm.

Vedanta says that *drsyā*, i.e. all that is seen, the objective world, is illusory. The only reality is *drk*, the seer, the subject, the witness. The witness, *saksin*, cannot become the object of any knowledge. It is the witness of all change. For facility of understanding, the same reality, expressing itself as the macrocosm, is called Brahman; and, expressing itself as the microcosm, is called Atman. Brahman and Atman are not two realities. They are one and identical. It is the same spirit, which is infinite and

all-pervading. The Upanishad says: 'Just as fire, though one, having entered the world, assumes separate forms in respect of different shapes, similarly, the Self inside all beings, though one, assumes a form in respect of each shape; and yet it is outside.'

Echoing, as it were, the Vedantic view of the spirit as the abiding witness of all actual or possible states of consciousness, Sir Arthur S Eddington makes a significant statement: "What is the truth about ourselves? We may incline to various answers. We are a bit of star gone wrong. We are complicated physical machinery—puppets that strut and talk and laugh and die as the hand of time turns the handle beneath. But let us remember that there is one elementary inescapable answer: We are that which asks the question." The Upanishad asks: "Through what should one know the Knower?"

Vedanta does not ask anyone to believe anything blindly. It does not ask anyone to take anything for granted. It asks everyone to experiment for himself, to personally test the truths it enunciates, and to accept only then what is found to be reasonable and acceptable both to the head and the heart. *Yukti*, reasoning, and *anubhuti*, personal experience, are the chief criteria for the understanding of truth, according to Vedanta. What is learnt through *sruti*, i.e. hearing from the teacher and learning from the scriptures, should be subjected to reasoning and experienced personally. The Vedantic *sadhana* consists of the threefold method of *sravana*, *manana* and *nididhyasana*—hear-

ing the spiritual truths from the teacher and learning about them from the scriptures, reflecting and reasoning about them, and personally experiencing the truths thus ascertained.

To rationally arrive at the unreality of the objective world, Vedanta resorts to an analysis of the *avasthathraya*—the three states of human experience, viz waking, dream, and deep sleep. By means of a thoroughgoing analysis, it shows that just as the dream world, with all its experiences, is found to be unreal on waking, similarly, the world that is perceived in our waking state, with all its objects and experiences, is realized to be unreal from the transcendental standpoint. Even as the dream objects are our mental creations, the objective world of the waking state is projected by the cosmic mind. The objects of both the dream world and the waking world have no reality from the standpoint of the Absolute. In this connection, it is interesting to note what Bertrand Russell says with regard to the nature of the external world: 'We do not ever see what we think we see... In metaphysics, my creed is short and simple. I think that the external world may be an illusion, but if it exists, it consists of events, short, small, and haphazard. Order, unity, and continuity are human inventions, just as truly, as are catalogues and encyclopaedias.'

Thus we find that the final affirmations of Vedanta are in complete harmony with the aspirations of the present age, and give a fillip to the conclusions of modern scientific thought.

Cable & Tel. Add. HARGVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co.
(Pty.) Ltd.

Received Shipment of Genuine Fireworks 'Kwong Man Lung' Brand. Order Your Requirements Now.

Imported Screw Cap Neck 3 1/2" Diameter Mouth Fields Jars

1/2 Gallon	95c each	F.O.R. DURBAN
1 "	R1-25 "	" "
2 "	R2-0 "	" "
3 "	R3-50 "	" "
4 "	R4-50 "	" "

PACKING EXTRA.

CASH WITH ORDER ONLY.

155-7 WARWICK AVENUE,

P.O. BOX 1250.

DURBAN.

HINDU WOMEN AND THE NEW LAWS OF INHERITANCE

By
Dr. (Mrs.) SEETA PARMANAND, M.P.

NOVEMBER 1, 1956, was a Red Letter Day in the modern history of Indian legislation, as on that day what may be called the "Charter of Hindu Women's Rights," namely the Hindu Succession Bill, became an Act, thus putting a finishing touch to a series of smaller Acts like Marriage, Guardianship and Minority and Adoption among Hindus, passed between 1953-56.

It would be no exaggeration to say that now the Hindu women's rights to property are by far the best rights to property women have anywhere in the world.

Joint family system, having been a special feature of Hindu Society, Hindu Law of Succession, which is based on the *Smritis*, precepts, customs and rulings of High Courts and Privy Councils, had become complicated. Different regional systems of law, therefore, came into being. An absolutely different system of Matriarchal law of Travancore Cochin existed where succession devolved through a woman and not man as in other parts of the country.

In order, therefore, to give a uniformity to these diverse systems of law, and also as a first step in fulfilling the Constitutional Directive Principle embodied in Article 44, which aims at giving a uniform Civil Code to the whole country, as a symbol of nationhood, codification of Hindu law was undertaken.

Out of the different systems of Hindu law which prevailed the most important were of Dayabhag and Mitakshara. Under the former, until the death of the *pater familias* (or head of the family) partition cannot be opened by any male member, while in the latter he can demand a partition even during the life of the *pater familias*, although the latter be the great-grandfather.

However, in both systems only men have a right in the property and women had a right merely to maintenance. This was due to the religious disabilities imposed on women in those days, by which they could not offer oblation (Pinda) to the dead (ancestors).

Ever since 1927 women and men social reformers had agitated for the betterment of women's proprietary rights. As a result, in 1937, one step forward in a woman's claim to

property was taken, by which the property was divided equally between a widow and her sons, to the exclusion of daughters, the widow taking one half and the sons taking the other between them; earlier the widow and every son took equally. This privilege was not, however, enjoyed by women in the Dayabhag system of law.

SINCE 1956

Since 1956, under the Hindu Succession Act, the property of the deceased is divided equally between his mother, widow and sons and daughters. Originally giving the daughter only half the share of a son was contemplated, as so much money has to be spent on her marriage and dowry. A device was provided by which a testamentary or will-making power was given to Hindus. Thus those who did not wish to give an equal share to daughters could will otherwise.

The Hindu community has sportingly accepted this new principle of testamentary disposition of property as a principle of ancient Hindu law. The ancestral property, as against self-acquired, would continue to devolve according to the old Hindu law, as under it the grandsons and great-grandsons, etc., would take a share in the property to the exclusion of other female heirs like the widow and daughters.

An example will clarify this point. Under the Dayabhag system a property of £3,000, consisting of £1,500 ancestral and £1,500 self-acquired, on the death of the holder "A," leaving a widow, one daughter and three sons, as five heirs, will be divided into five equal parts, each getting £600.

In the Mitakshara the sons will each get £750 and the widow and the daughter only £375, because the £2,250 portion, being self-acquired, will be divided into five shares of £300 each, but the ancestral portion of £1,500 will be divided into four shares of £375 each — the deceased himself taking a share of £375. This share of £375 becomes the personal property of the deceased, and so will again be divided into five parts of £75 each the daughter and wife also getting £75, along with the sons.

Therefore, while in the Day

abhag a son and the daughter each get £375, in the Mitakshara the son gets £300 (£375 minus £75), and so, as already mentioned, a son's share is double that of the daughter. It has not yet been possible to give a complete equality in succession to male and female members in the new Hindu Succession Act on this small point in some areas, and this small lacuna will have to be rectified.

POVERTY

The prevalence of joint family system necessitated special provision with regard to houses and agricultural property which were required for the lodging and subsistence of the joint family. It is, therefore, not open to a married or a widowed daughter to ask for partition, as it might disrupt the joint family, but this would not apply to other house property of the family.

As far as an unmarried daughter is concerned, she would be welcome to live in the joint family house, and on the other hand it would be left to the court to decide whether the married daughter could force a claim to live in the ancestral house against the wishes of joint family members. In no case would such permission be given to a daughter to seek residence in the family house if she has another dwelling house.

A widow has been given a "full right" to her husband's property and she is in a legal position to dispose of it by sale or gift, or mortgage, as she may choose. This right will have retrospective effect, and this feature has to be clearly understood. As a result of this widow's right with retrospective effect to her husband's property, any charge laid on her property by an heir presumptive (i.e. by one hoping to get the property after the widow's death) will become void.

It was urged that such retrospective effect to the widow's claim to the property inherited by her, prior to this Act, would lead to a great deal of hardship, and it would open out fresh litigation of claims; but in all fairness it was decided that inasmuch as a widow should have always enjoyed a full right to property of her late husband, but was deprived of it all these years, the little hardship caused to any distant heirs who had

incurred certain liabilities by hoping to get this windfall of the widow's immovable property on her death, would not be worth considering and, therefore, would not really amount to hardship from the highest ethical standard.

'STRIDHAN'

Woman's property, or "stridhan," was a special feature of Hindu law, by which all gifts made to a woman at the time of marriage, or during her married life or any time, were considered to be her own property and devolved upon her heir, that is daughters to the exclusion of sons and husband. The husband of a deceased woman is included with her children as an heir in the same way as a wife was allowed to be an heir to the deceased husband along with her children, though the husband came as an heir in stridhan property only in the absence of the woman's children.

The enactment of this Hindu Succession Act, as already pointed out, has fulfilled a long-made promise by social reformers to give equal rights to women in Hindu law on par with constitutional equal rights. The reason for codifying Hindu law was to make it so simple that any literate person should be able to understand it without consulting a number of law books; the entire present law applicable to him and his property would be available to him within the covers of a small booklet.

The erstwhile Hindu law, comprising various customary usages and judicial rulings has, therefore, become defunct as far as a Hindu is concerned. All modern states aim at making the life of an individual as easy as possible, and in that context the Hindu code has fulfilled this requirement.

—All India Radio

DRY RED CHILLIES

30lbs Nett bag R 5.50 and 12lbs bag R 2.20 also Africans' long handle brooms R 2.05 per dozen. Besides these, we also have in stock ground Red Chillies.

Write to:

MAARMANS (Pty) Ltd.

Box 26. Phone 128.

BRITS. Transvaal.

MR. NEHRU ON INDIA DEMOCRATIC WAY TO SOCIALISM

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI—The Subjects Committee of the 66th Session of the All-India Congress Committee meeting recently at Bhavnagar adopted the draft resolution on the Election Manifesto which lays down the broad principles to be kept in view in achieving the objective of a socialist society through democratic and peaceful means.

Speaking on the resolution Prime Minister Nehru declared that without breaking the chains of age-old ideas shackling Indian society, India could not progress in any direction.

Mr. Nehru said that the minds of 400 million people, or a large majority of them, had to be changed to enable them to get out of their mental rut.

He said that all evils of poverty, class, communalism and licentiousness were symbols of India's backward society. We have to modernise this society to bring it into the current of the present times.

Basic Approach

Mr. Nehru said that after breaking the age-old shackles, the only way to rid the country of poverty and unemployment was through socialism. The basic approach thus became an approach of planning and taking to science and technology, in order to take the country forward.

Three official resolutions on Planning, National Integration and Panchayat Raj were also adopted by the Subjects Committee.

Moving the resolution on National Integration, Mr. Morarji Desai said that the full benefits of planning could be achieved only if there was national integration. He called on the people to think as one nation. There should be confidence among the minorities that they were part of the nation as a whole.

The resolution on Panchayat Raj, as adopted by the Subjects Committee, calls for the introduction of the scheme in all States and Union Territories.

About the third Five-Year Plan the Subjects Committee says: 'The aim of planning is to establish a socialist society and pattern of economy, and progressively to lessen the disparity between the various strata of society.'

The resolution maintains that the election manifesto should emphasise the need for unity and integrity in the country. There should be no conflict between the public and private

sectors, which should function as parts of a single mechanism. On the question of location of new enterprises, whether public or private, stress should be laid on balanced development of the various parts of the country. Backward regions should be preferred, except where the location of an industry is determined almost entirely by unavoidable factors.

On language the resolution says that the manifesto should reiterate and clarify Congress

policy in regard to the language to be used in education and administration.

The resolution says that to raise living standards and provide employment opportunities, birth control and family planning have assumed great importance.

Agriculture

Describing agriculture as the most important sector of the economy, the resolution says that Congress policies in respect of land reforms must be fully implemented in all the states. Service co-operatives should be established in rural areas and co-operative farming on a voluntary basis should be organised wherever possible. Prices of essential commodities should be stabilised and State trading undertaken wherever necessary. Production of luxury and non-essential articles should not be encouraged, and consumption should be controlled to provide an increasing rate of saving for investments. Taxation should aim at lessening disparities of income.

Sixty-Sixth Session Of India Congress

("Indian Opinion India Service")

NEW DELHI—The 66th session of the Indian National Congress, ended in Bhavnagar after adopting resolutions on the Indo-China frontier issue, the international situation, principles of the forthcoming election manifesto, Panchayat Raj and national integration.

The resolution on the Indo-China frontier issue reaffirmed India's resolve to maintain the integrity of her territory and repel aggression from whatever quarter it came. It described China's occupation of Indian territory as a breach of the principles of co-existence and against world peace. In the debate on the resolution Mr. Morarji Desai said that though it was not India's policy to settle disputes through war or by submission to force, if the necessity arose the nation would show what she was capable of doing.

Mr. Desai also referred to Goa and said it would become free and a part of India sooner than people expected. He also referred to the atrocities committed on Algerians and said that France could not long delay the independence of Algeria, for which its people were waging a relentless battle.

On Goa, Mr. Desai said that Portugal was still clinging to imperialism. The emancipation of several countries in Africa and elsewhere had not yet produced any effect on the autocratic regime in Portugal. The

United Nations had called upon Portugal to end colonial rule.

Earlier, Mr. Nehru referred to international affairs when he took up the resolution containing principles on which the Congress Party's election manifesto was to be based. He pointed to the need for national cohesion and integration to face possible dangers.

About the principles of the election manifesto, Mr. Nehru said these were important because the image of India lay behind them. He said that to keep pace with the world, people must march along the path of machines, science and technology.

.....
WATCHES, Gents models—25 Jewels waterproof, shockproof, antimagnetic, unbreakable mainspring, fitted with matching metal expansion straps—price 47/6. As above, but 21 Jewels—43/6. As above, but 17 Jewels—39/6. As above but with self-changing calendar, 17 Jewels—52/6. Also 21 Jewels Calendar—56/6. Other models from 19/6.
LADIES models 25 Jewels, unbreakable mainspring, fitted with magnificent matching expansion bracelets—55/6. As above, but 17 Jewels—47/6.

A. J. AGENCIES, First Floor, No. 104/105, His Majesty's Building, 120th Street, or P.O. Box 9279, Johannesburg.
Stocks limited, order immediately.
.....

New Delhi Seminar On Tourism

A SEMINAR on tourism, sponsored by the U.N. Economic Commission for Asia and the Far East, is to be held in New Delhi, beginning in April, up to May 2.

More than 75 delegates from 24 countries will attend the seminar which has been organised on a suggestion from India.

According to a sample survey conducted by the Department of Tourism of the Government of India, Agra and Banaras are the two most popular cities among foreign visitors. The attraction in Agra is the Taj Mahal and that at Banaras is the Sarnath Temple.

Delhi, Bombay, Calcutta and Madras come next in popularity in descending order.

These results are based on questions put by Tourist Department officials to 2,500 foreign visitors.

India's foreign exchange earnings from tourism during the second Five Year Plan are estimated at £1.5 million. These earnings are expected to rise to more than £75 million during the Third Plan.

Andhra's New Coalmine

A NEW coal mine was formally opened in South Godavari coalfields in Andhra State recently.

The mine is the fifth of eight planned to be opened in this coalfield.

When fully commissioned, it is expected to yield 20,000 tons of coal every month and provide employment for 1,000 workers.

The South Godavari coalfield is estimated to contain 160 million tons of good-quality coal.

BUSINESS FOR SALE

General Dealer's business in Marlboro Township, just off the Pretoria Main Road and on the outskirts of Alexandra Township, Johannesburg. Present turnover good but with additional stock could be considerably increased. Good prospect as it borders on African and European Townships. The only reason for selling: lack of personnel to manage it. Address inquiries to P. O. Box 21, BERGVLEI, Johannesburg, or Phone 40-1798

Gandhiji On The Birth Of The NIC

(Continued from page 42)

held at least once a month, when detailed accounts were presented and adopted. Current events were explained and recorded in the minute-book. Members asked various questions. Fresh subjects were considered. The advantage of all this was that those who never spoke at such meetings got accustomed to do so. The speeches again must be in proper form. All this was a novel experience. The community was deeply interested. In the meantime the welcome news came that Lord Ripon had disallowed the Disfranchising Bill, and this redoubled their zeal and self-confidence.

Side by side with external agitation, the question of internal improvement was also taken up. The Europeans throughout South Africa had been agitating against Indians on the ground of their ways of life. They always argued that the Indians were very dirty and close-fisted. They lived in the same place where they traded. Their houses were mere shanties. They would not spend money even on their own comforts. How could cleanly open-handed Europeans with their multifarious wants compete in trade with such parsimonious and dirty people? Lectures were therefore delivered, debates held, and suggestions made at Congress meetings on subjects such as domestic sanitation, personal hygiene, the necessity of having separate buildings for houses and shops and for well-to-do traders of living in a style befitting their position. The proceedings were conducted in Gujarati.

The reader can see what an amount of practical and political education the Indians thus received. Under the auspices of the Congress, the Natal Indian Educational Association was formed for the benefit of the young Indians, who, being the children of ex-indentured labourers, were born in Natal and spoke English. Its members paid a nominal fee. The chief objects of the Association were to provide a meeting place for those youths, to create in them a love for the mother country and to give them general information about it. It was also intended to impress upon them that free Indians considered them as their own kith and kin, and to create respect for the latter in the minds of the former.

The funds of the Congress were large enough to leave a surplus after defraying its expenses. This was devoted to the purchase of land which yields an income to the present day.

I have deliberately entered into all these details, for without them the reader cannot realize how Satyagraha spontaneously sprang into existence and how the Indians went through a natural course of preparation for it. I am compelled to omit the remarkable subsequent history of the Congress, how it was confronted with difficulties, how Government officials attacked it and how it escaped scatheless from their attacks. But one fact must be placed on record. Steps were taken to save the community from the habit of exaggeration. Attempts were always made to draw their attention to their own shortcomings. Whatever force there was in the arguments of the Europeans was duly acknowledged. Every occasion, when it was possible to co-operate with the Europeans on terms of equality and consistent with self-respect, was heartily availed of. The newspapers were supplied with as much information about the Indian movement as they could publish, and whenever Indians were unfairly attacked in the Press replies were sent to the newspapers concerned.

There was an organization in the Transvaal similar to the Natal Indian Congress but quite independent of it. There were likewise differences in the constitutions of the two bodies into which we need not enter. There was a similar body in Cape Town as well with a constitution different from that of the Natal Congress and the Transvaal Association. Still the activities of all the three bodies were nearly identical.

Nehru To Support Kenyatta's Release

NEW DELHI—According to informed circles, when Tom Mboya, Secretary General of the Kenya African National Union, visited Prime Minister Nehru recently, he won the Indian premier's assurance that he would plead for the release of Jomo Kenyatta at the Commonwealth Prime Ministers' Conference in London next March.

Western Music For Pakistan

CAN classical Western music be understood and appreciated by Asian listeners accustomed to entirely different musical traditions? The answer is yes, according to one Pakistani music-lover, Ershad Ali Bokhari, who is planning with a group of friends to establish an Academy of Western Music at Karachi.

It will probably be the first of its kind in Asia. Until recently, most Eastern musicians who studied in the West found themselves extremely isolated when they returned to their own countries. In Pakistan, however, interest in Western music has been growing for the past four or five years. The Pakistan radio, for example, devotes one hour to Western music daily.

The founders of the Academy of Western Music have a double goal: to train young musicians and, at the same time, to develop a taste for Western music in Pakistan.

According to present plans, the Academy will open its doors in July with an initial student body of 200. It will accept both beginners and advanced students who will be able to study different instruments and attend classes on the theory and history of music.

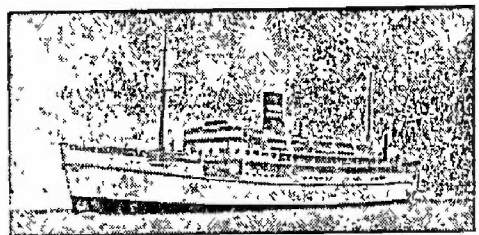
The academy will be open from eight in the morning until eight at night and instruments will be made available to students for practice.

A Pakistani musician, Feroze Buchome, will direct the new academy. He is a pianist trained in Europe and a specialist in Rachmaninoff. He has studied with Cyril Smith and Alfred Cortot.

There is a serious shortage, however, of Pakistani musicians qualified to teach Western music. And the founders of the academy have asked Mr Bokhari to contact musical circles and cultural institutions in the West in order to recruit teachers for Karachi.

The Academy of Western Music is being created under private initiative. Its funds are to be supplied by a group of music lovers and the proceeds of concerts. (UNESCO).

B-I Sailings Between East African Ports Karachi And Bombay

S.S. Karanja due 6th March.

Sails 11th March 1961

PASSAGE FARE FROM DURBAN TO BOMBAY

First Class	single	with food	...	R 235.50
Second "	"	" "	...	R 157.0
Third Class	with food		...	R 79.50
Third Class	without food		...	R 69.0

For further particulars apply to—

Shaik Hamed & Sons
(Pty.) Ltd.

390 Pine Street, — Durban.
Telephone 20432, Tel. Add. "KARAMAT."

fifty years ago... February 1911

STILL AT IT

(From "The Indian Opinion" February 18, 1911)

ON Tuesday last, the 14th inst., the Natal Direct Line immigrant-steamers *Umfuli*, left for Madras, carrying some 242 ex-indentured Indian immigrants and about 88 sirdars, besides a number of ordinary deck-passengers. The sirdars were being sent to India by Natal employers to recruit labourers for them under indenture before the 30th June, and of these, 74 were going to the port of Calcutta, to recruit in the United Provinces, whilst the remaining 74 were to proceed to the North and South Arcot, Chingleput, and other well-known recruiting centres in Madras. Besides these a few European employees of some of the large companies also went to India in order to assist in the recruitment. We are informed by the Greytown correspondent of the Times of Natal, that it was hoped to send one hundred sirdars, but that number has not been reached, as many of the men approached declined, for reasons of self-respect, to be parties to the enslavement of their fellow-countrymen, whilst others, who had already agreed to go, withdrew from their undertaking, entered into ignorance, so soon as the true facts of the situation were made to them. Many of those who have gone were, we understand, kept secluded at the Bluff Depot, lest they should be influenced by outside efforts not to go to India. The employers appear, in many instances, to have held out mercenary inducements to the sirdars to betray their brethren, but we are of opinion, from statements that have been made to us regarding several of them, that they have not the least intention of playing into the hands of the employers, and probably their lessening influence will be observed amongst the remainder on their arrival at Madras. Many of the sirdars will be unwilling to return, as they must necessarily do, under indenture, if only for the fact that they will be submitting anew to a bondage to which those who are subordinate to them, but who have

refused to let out their services under an indenture contract, are not liable.

A Helping Hand

In order that assistance might be rendered to our friends in India in their attempts to frustrate the designs of the employers, it was decided to send Mr. P. Krishnaswami Naidoo to Madras by the *Umfuli*. Mr. Naidoo arrived in Durban on Sunday evening, and on Monday morning purchased a ticket in the name of P. Krishnaswami, the name by which he is officially known in Natal. The ticket was issued to him free of extraordinary conditions, and he was asked to be in readiness at the quayside at 10 a.m., the following day, as the *Umfuli* was due to leave at mid-day. It appears, however, that Mr. P. K. Naidoo is regarded in official circles as a host in himself, and so soon as the Protector received news of his arrival in Durban, we are told, he at once communicated with the Secretary of the Indian Immigration Trust Board, who promptly addressed a letter to the steamship company instructing them that no other passengers were to be conveyed by the *Umfuli* than those whose names were to be submitted to the company's agents from the Board's offices. Not a word of this, however, was mentioned to any of those who had purchased tickets, and on Tuesday morning, at ten o'clock, large numbers of deck passengers were gathered at the quayside, but were prevented from going on board. The day was very hot and a strong wind was blowing, driving clouds of dust before it, to the immense inconvenience of the crowd of men, women and children whose patience was being so unfairly abused. About 10.30, Mr. Polak arrived at the quayside in order to watch the proceedings, and he was at once surrounded by a number of Indian passengers from Kimberley and Johannesburg, who stated their case to him and asked him to make inquiries in their behalf. Many of them, it appears, had closed their affairs a month earlier, in

order to leave by this steamer, and had been in Durban for several days awaiting its departure. They had ordinary passengers tickets, such as those issued by other steamship companies, and the steamer's departure had long been advertised, passages invited, and fares actually taken on the very morning of the departure of the vessel. Mr. Polak went on board and interviewed the company's representative who informed him that he was instructed by the Board not to allow any deck passengers to go aboard till the returned immigrants, and the sirdars had been given accommodation in the vessel. Shortly after this, one of the company's clerks came to Mr. Polak, and asked him on whose behalf he had spoken, to which Mr. Polak replied that he had been asked to make representations by a number of Transvaal and Kimberley Indians and one or two Natal men.

Passengers Stopped

When, eventually, the deck-passengers were allowed to go on board, Mr. P. Krishnaswami Naidoo was one of the first to come forward, but he was stopped at the gangway by the company's clerk and a policeman, and refused admission, on the ground that his name was not on the list, and that the name in which he had booked was not his proper name. Mr. Naidoo insisted, and pushed his way along the gangway, but was again stopped, and then he demanded to see the Captain.

He was allowed to proceed on board, but the Captain told him he could do nothing, and he flatly refused to do of his own free will, and the Captain then pushed him down the gangway again. Finally afterwards produced his Colonial born showing that his name written on the passage. It appears that the Protector and the Secretary of the Board had given that Mr. Naidoo was not to be allowed to proceed by the *Umfuli*. Similar instructions were given in regard to all "Kimberley and Transvaal men," who were ordered to stand on one side. We are informed that several of these had received permission from the Protector previously, according to the terms of the Indian Immigration Law, to purchase their tickets, and they protested vehemently against this breach of faith, on the part of the Protector, and of alleged breach of contract on the part of the company. Notwithstanding their protests, they were all, including some of the women, left behind when the *Umfuli* sailed.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Barkly Arcade,

38 Market Street,

Cor. Diagonal & Market Sts.

Johannesburg, Phone 33-1654

Phone 835-6786

P. O. Box 1549.

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

DIRECT IMPORT FROM INDIA AND PAKISTAN

We have pleasure in announcing the arrival for the Xmas and New Year

LATEST SHIPMENT IN

Agarbattis, Caromboards, Elastic, Rolled Gold, Silver Bangles. Latest Jewellery & Hair Ornaments. Sequins, Diamonics & Trimmings Muradabadiware & Fancy Goods

We specially cater for Hawkers and Traders

When Next in Town It Will Pay You To Visit

A. K. HOOS EN & SONS,
IMPORTERS—WHOLESALE

#16 Queen St., (HOOS EN'S BLDGS) Durban

Write For Our Price List

ઈન્ડિયન

ઓપિનિયન

મહાત્મા ગાંધીજીના હસ્તે અને ૧૯૦૩માં સ્થપાયું.

ભૂતપૂર્વ તંત્રી સ્વ. મણીલાલ ગાંધી

અમવાન ઉપર પુરેપુરો વિશ્વાસ રાખો. ભય, ચિંતા અને બીકથી સુકૃત બનો. નિશ્ચિત, નિર્વિચાર, નિર્ભય અને નીડર બનો. સંપૂર્ણ આરામથી રહો. —શિવાનંદ.

પુસ્તક પદ સુ—આકે ૬

તા. ૧૭ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૬૧.

કુલક નકલ પે. ૪

કેંગોમાં ભયંકર જંગ ફાટી નીકળવાનો ભય

લુમુમ્બ્યાનું ખૂન—વિશ્વચક્રિત પડઘા

કુતંગાની સરકારે સત્તાવાર જાહેરાત બહાર પાડી જણાવ્યું છે કે મી. લુમુમ્બ્યાનું ખૂન થયું છે. મીનીસ્ટર ઓફ ઇન્ડીરીયર મી. સુલુગોએ જણાવ્યું કે આફ્રિકન ગામડિયાઓએ મી. લુમુમ્બ્યા અને તેના બે સાગરીતાનું ખૂન કર્યું છે. વધુમાં મી. સુલુગોએ જણાવ્યું કે ત્રણ મધ્યસ્થ સરકારના મીનીસ્ટરો વિમાન મારફતે મૃતદેહ બેલા ગયા છે. ત્યાં તેઓ આ ખૂનની તપાસ કરશે. મી. લુમુમ્બ્યા અને તેના બે સાગરીતાને, જે જંગલમાં ખૂન થયું તેની પાસે જ દાહવામાં આવ્યા છે.

સોમવાર: કુંક મુલતમાં એક અઠવાલ સરકાર મારફતે આ બાબત ઉપર જાહેર પાઠો. આ સમાચાર મળ્યા ત્યારે વહિવટ કતોએ કેંગો તરફ નવી નીતિ અખલાર કરવાના સુદાઓ બંધી રહી હતી. અને એ નીતિ પ્રમાણે એવી શક્યતા હતી કે મી. લુમુમ્બ્યાને કેંગોની વિસ્તૃત સરકારમાં ભેગાવા દેવું.

સોમવારે રશિયોએ જાહેર કર્યું કે લેલ્ચપન સંસ્થાનવાદીઓએ મી. પેટ્રીસ લુમુમ્બ્યાનું ખૂન કર્યું છે, એન વધુમાં તેમણે કે વિષ આ ક્રાંતિક શુનાને

શકા કરશે નહિ. લેલ્ચપનની ટીકા યુનાઇટેડ નેશન્સમાં લેલ્ચપનના પ્રતિનિધિ મી. લોરીએને કહ્યું કે પોતાનો દેશ લેલ્ચપને, આવા કૃત્યને તિરસ્કારી કાઢશે છે, અને ઉમેર્યું કે કેંગોમાંના લેલ્ચપનેને આ ખૂન સાથે કંઈજ સંબંધ નથી. શ્રી જવાહરલાલ નહેરૂ ભારતના વડા પ્રધાન શ્રી જવાહરલાલ નહેરૂએ કહ્યું કે આવા કૃત્યો કરનાર તરફ સખત અને અસરકારક પગલાં ભેલાવા જોઈએ. વધુ ઉમેરતાં શ્રી નહેરૂએ કહ્યું, "ખૂન થયું છે— અને તે ખૂન કદાચ ઉચ્ચ પદની ભોળતાઓએ કર્યું હશે." આવા કૃત્યને શ્રી નહેરૂએ તિરસ્કારી કાઢ્યો છે.

પોલીસે આફ્રિકનને ઠાર માર્યો

ઉરુમન: એ રટ્ટીટમાં સોમવારે રાત્રે સાડા આઠના સુમરે એક 'ડાક્ટરબ' વેપારી પોલીસે એક આફ્રિકનને પકડી ઠાર માર્યો હતો. ઠાર માર્યોએ આફ્રિકન ને જંગલમાં પડ્યો હતો કાંબ બે કલાક સુધી પડી રહ્યો હતો. વરસાદ ઉપરથી ઘોષામાર પડી રહ્યો હતો. બે કલાક પછી મોર્ચરી વેન આવી લાસો લઇ મઇ.

પાત એવી બની હતી કે જેન રટ્ટીટમાં ભાં 'રીકલાવાળા' રહે છે ત્યાં પોલીસ કાનસ્ટેબલ જી. સી. મોરીસન 'ડાક્ટરબ'ના વેપમાં અને એક આફ્રિકન 'પ્રાચીન ભોખ'ના વેપમાં માંમે વેચતાં આફ્રિકનોને સપડાવવા આવ્યા હતાં. બે આફ્રિકનોની તેઓ ધરપકડ કરવા તૈયાર થયા કે બંને નાહા. એક નાસતો એ રટ્ટીટમાં આવ્યો અને થોભી ગયો. પાછળ દોડતાં ગોરા પોલીસે પાસે આવી તેને પકડ્યો અને પાસે એવી અખાશ નીચેથી રીવાલ્વર કાઢી તેના ઉપર ગોળા છોડી. અને આફ્રિકન પોલીસે આવી તેના અરદન ઉપર લાકડીથી સપાટો લખાવ્યો. પોલી આફ્રિકન નીચે પડ્યો અને એક મિનિટમાં જ તેના રામ રમી ગયા.

આની અખર પડતાં ત્યાં મોટું ટોણું ભેરું થઇ ગયું. ભાં લાઇ પડી હતી ત્યાં પોલીસો. ઉભા હતાં. બે કલાક સુધી લાઇ વરસાદમાં પડી હતી. 'રીકશે-લેડ'માંથી બધા આફ્રિકનો દોડી આવ્યા. મરનાર માણસનો ભાઇ પણ રડતો રડતો આવ્યો. થોડાં આફ્રિકનો પોલીસની મોટર પાસે જઈ કહેવા લાગ્યાં કે રીવાલ્વરની ગોળા પમ પર છોડવું હતું. પણ આવી રીતે મારી નાંખવો ન હતો. વાતાવરણ તંબ જણાવું હતું.

આખરે 'મોર્ચરી-વેન' લઇ પોલીસ આવ્યો. વેનમાંથી ઉતરતાં કહ્યું કે ચાલો 'બ્લેક સાયન'ને ઉપાડી લઈ જઈએ.

ગોરા પોલીસ અને આફ્રિકન પોલીસ એટલાં નજીક દોડતાં આવતાં હતાં કે ગોરા પોલીસ સાથે તે બંને જુજ આ આફ્રિકનને પકડી લેન્ડ ક્લે નાખી શકત. પરંતુ નહિ, આ ગોરા પોલીસને તો ગોળા છોડી ઠાર મારવા હતાં.

મી. સુલુગોએ વધુમાં કહ્યું, "અમે મી. લુમુમ્બ્યાનું ખૂન ને મામડામાં થયું તેનું નામ આપીશું નહિ, જે ઉપરાંત કઈ કોયે એમનું ખૂન થયું તે પણ જણાવીશું નહિ. એ જણાવવાથી એ કોમની પાછળ બોલો લાગી જશે, અને જેના પરીણામે અસ્થિરતા વધુ પ્રચલિત થશે."

પાછળથી જેવા સમાચાર પ્રાપ્ત થયાં છે કે આ મૃતદેહો કોલેવઝી વિસ્તાર નજીકના એક મામડાં પાસે મળ્યાં હતાં. આ મામ ઈલીઝાબેથવીલ થી ૨૧૦ માઇલ દુર છે.

મીનીસ્ટર મી. સુલુગોએ જણાવ્યું, "મૃતદેહોને તરત કેમ કાઢી દેવામાં આવ્યા એ પ્રશ્ન કંઈ મુખ્ય નથી. તેઓ આખી કુનીયાની નબરમાં અને માર હતાં.

"અને અખર છે કે લોહો કહેશે કે આ કાવતરું રચી કતાંત્રાની સરકારે લુમુમ્બ્યાનું ખૂન કર્યું. આનું તહેામત અનિવાર્ય છે. હું સ્પષ્ટ કહું છું કે બે લોહો આનું તહેામત ચૂકે તો હું કહીશ 'આખિત કરી આપો.'"

લુમુમ્બ્યાના ખૂનના સમાચાર મળતાં જ, કેંગોમાંના ઈથોપીયાના યુ. એન. વીકે ઓફ સ્ટાફ જનરલ જમારુ પ્રમુખ મી. રોઝમેને ઈલીઝાબેથવીલમાં મળવા ગયા, પરંતુ કતાંત્રાના આ નેતાએ મળવાની પરવાનગી નહિ આપી.

વિષના બીજા કાગોએ મી. લુમુમ્બ્યાના ખૂનના સમાચાર અખરાટથી સ્વીકાર્યાં હતાં.

કેનેડી આશ્રય પામ્યા પાછટ ઠાણસના સમાચાર જણાવે

યુ. નોની સીકયોરીટી કાઉન્સીલમાં પઠવા

બપોરે યુનાઇટેડ નેશન્સની સીકયોરીટી કાઉન્સીલ ન્યુ યૉર્કમાં મળી ત્યારે યુનાઇટેડ નેશન્સના સેક્રેટરી જનરલ મી. ડામ હેમર્સજોલ્ટે સૂચના કરી કે આ ત્રણ ખૂનની આંતરરાષ્ટ્રીયે ધોરણે તપાસ થવી જોઈએ. વધુમાં તેઓએ ઉમેર્યું કે આ સમાચાર મળીને અને કુખ્ત છે.

યુનાઇટેડ સ્ટેટસના પ્રતિનિધિ મી. એડલાઇ રટીવન્સને આ સૂચનાને ટોડા આપતાં કહ્યું, "આ સમાચાર કુખ્ત અને ટીકા-પાત છે."

મી. એડલાઇ રટીવન્સને દરેક સરકાર ને અરજ કરી છે કે જેવા કોઇ પગલાં લેશે નહિ જેનાથી કેંગોની પરિસ્થિતિ વધુ બગડે, અને કેંગોમાં શાંતિ સ્થપાઇ તે માટેના રસ્તા બંધી શોધી કાઢવાની પણ અરજ કરી છે.

રશીયાના પ્રતિનિધિ મી. લોરીને કહ્યું કે મી. શોએની પ્રાંતિક સરકાર પાસે મી. લુમુમ્બ્યાના ખૂનનો ખલો લેવો જોઈએ. વધુ ઉમેરતાં મી. લોરી ને મી. ડામ હેમર્સજોલ્ટ ને કહ્યું કે યુનાઇટેડ નેશન્સના છૂરાં વાવટા હેઠળ આનું થવા દેવું એની જવાબદારી મી. ડામની છે, અને આ ખૂનોની તપાસ કરવી એ અમારે મન ટોચ જેવું છે. અમને સેક્રેટરી જનરલ અને તેના (અનુસંધાન માર્ગે જુઓ પાનું ૪૪)

“ઇન્ડિયન ઓપિનિયન”

શુક્રવાર તા. ૧૭ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૬૧.

સખતાઈથી આગળ વધતી ગ્રુપ એ. યોર્ડ

ધી ધીમે ખૂબ સખતાઈથી અને કુર પગલાંથી ગ્રુપ એરીયાઝ યાઝ યોર્ડ પોતાની સૂચનાઓ અને સત્તાવાર ઠંડેરાઓ બહાર પાડી આગળ વધી રહી છે. કેટોમેનોર ન્યાંથી ૩૦,૦૦૦ હિંદીઓને ખસવું પડશે એ પ્રશ્ન ઠંડો પડ્યો ન પડ્યો ત્યાં તે ગ્રુપ એરીયાઝ યોર્ડ કવીન્સબરોમાં રહેતાં હિંદીઓને સઘળો માલ લઈ ચાલ્યા જવાનું કહી દીધું છે. કેટોમેનોરના લોકોની અરજ ગ્રુપ એરીયાઝ યોર્ડ સાંભળવા પણ માંગતી નથી. આ ઠંડેરા અર્પ એ રીતે છે કે તે કવીન્સબરોમાં કોઈ પણ હિંદીને રહેવા દેવા માંગતો નથી. કવીન્સબરોમાં હિંદીઓને સઘા રહેવા દેવા માટેની કોઈ પણ સગવડ એ ઠંડેરામાં નથી. લગભગ ૩,૦૦૦ લોકોને ત્યાંથી હટવું પડશે. તેઓને ત્યાંથી એક બરસ યા પાંચ બરસની અંદર હટવું પડશે.

ગ્રુપ એરીયાઝના ઠંડેરામાં એટલી હેવાનિયત ભરી છે કે એક વખત હિંદી વિસ્તારને ગોરી વિસ્તાર બહાર કરવામાં આવે કે તરતજ એ હિંદી મિલકતોની કિંમત નહિ જેવી જ બની જાય છે. હિંદી માલિકોએ આ મિલકત સત્તામાં સસ્તી વેચી દેવી પડે છે. ગોરાઓને આ હિંદી મિલકતની પડી નથી. તેઓ હરાજમાં એ મિલકત માટે આંકડો પણ ઠરાવતાં નથી અને આવા સમયે ગ્રુપ એરીયાઝ યોર્ડ આગળ આવી એ મિલકતને થોડાક પૌંડમાં ખરીદી લઈ છે. તાજેતરમાં ગ્રુપ એરીયાઝ યોર્ડ આવી રીતે હબરો પૌંડની મિલકત કેવળ થોડાકજ પૌંડમાં લીધી છે. સરકાર હિંદી ઓને આવી રીતે ખસેડી, કઈ જગ્યાએ તેઓની રહેવા માટેની વ્યવસ્થા કરશે એ તે તેજ જાણે! આ કારણોને લઈ મધ્યમ વર્ગના અને ભૂર વર્ગના હિંદીઓ ખૂબ ચિડાયા છે અને બંને વર્ગો દુઃખી થઈ રહ્યા છે. વેપારી વર્ગ પોતાનું હિત સચવાય તે માટે ડરબનના મધ્યસ્થ વિભાગમાં મહેનત કરી રહ્યો છે, અને એથીજ તેઓને બીજા વર્ગની કંઈજ પડી નથી. તેઓ જ્યારે અહિં આવું કંઈ છે, ત્યારે તેઓ ટ્રાંસવાલને દાખલો લેવાનો જુદી જાય છે. ટ્રાંસવાલમાં શહેરો બહારના વિસ્તારોમાં ગ્રુપ એરીયાઝના કાયદા નીચે આવી જવાથી વેપાર લગભગ સર્વંતર નાશ થયો છે. સત્તાવાર ખબરોના અભાવને લઈ એ પર વધુ લખી શકાય નહિ. ગ્રુપ એરીયાઝના કાયદાને સમજવા માટે અને એનો સામનો કરવા માટે એક મંડળીની જરૂર છે એ અમે ઘણીયે વાર લખ્યું છે. લોકોને સત્ય ઘટનાની જરૂર છે—જેમાં માનવ દારિદ્ર્યનું ચિત્ર દર્શાવ્યું હોય—નહિ કે મોટાં મોટાં સિદ્ધાંતોનું વર્ણન! તાજેતરમાં મેરીટબર્ગમાં ગ્રુપ એરીયાઝના કાયદાથી હિંદીઓને કેટલું નુકશાન થાય છે તેનો ખ્યાલ અપાયો હતો—જે ખરેખર હંખદ છે. એજ રીતે પ્રાંતિય અને રાષ્ટ્રીય ધોરણે એનો દુઃખદ અહેવાલ બધાને અપાવો જોઈએ.

નાટાલ ઈન્ડિયન કેંગ્રેસની મિલકતો

હવે ઘડીએ નાટાલ ઈન્ડિયન કેંગ્રેસના કાર્યકર્તાઓએ પોતાના મિલકતો ઉપર ચઢવો કર બરી હઈ, એ મિલકતોને હરાજ માં જતાં બચાવી લીધી છે. “પરંતુ આવાતાં વરસોનું શું? આવી રીતે ફરીથી કઠાય કર નહિ ભરાય એ મિલકતો શુભાવવાનો

મોટી મુંઝવણ

(નવલલાઈ સાથે)

નીચા સામે જે મોટી મુંઝવણ છે. એક વસ્તીના વધારાની અને બીજી વસ્તી વધી રહી છે અને ૨૦૦૦ની સાલ સુધીમાં વિધવી વસ્તી બમણી થઈ જશે એવા અંદાજ કાઢવામાં આવ્યો છે. આ વધતી જતી વસ્તીને પોરવાને કપડાં, ખાવાને અનાજ ને રહેવાને ઘર જોઈએ. આ બધું ઉત્પન્ન કરવા માટે જમીન જોઈએ, કેટલાક વિચારોનાં તે એવું પણ કહેવું છે કે ડુનીયાની માનવ વસ્તી જ એટલી વધી જશે કે માનવ માનવ સામે ભિંસાઈ મરશે.

પણ એવી વધારે બપંકર પ્રશ્ન તેો આપણી જીવનની જરૂરિયાતો વધારવાની દોહ ઉભી કરી તે છે. વસ્તીનો વધારો તેો એક યા જે ટકાની ગતિથી વધી રહ્યો છે. પણ આમળ વધેલા તે પાછળ રહી ગમેલા દેશોની જીવનની જરૂરિયાતો વધારવાની જુખમાં કેટલા ટકાનો વધારો થાય છે તે કોઈએ કાઢવું છે ખરું? માયાદોહ દશ વાર કાપડ વાપરતો દેશ ૨૦ વાર પર પહેંચવા મથી રહ્યો છે. ૨૦ વારથી પણ એને સંતોષ થવાનો નથી કારણ કે જ્યારે તે વીસ વાર માટે મથે છે ત્યારે ડુનીયાના આમળ વધેલા દેશો તેો માયા દોહ ૪૦ વાર નેટલું કાપડ વાપરે જ છે. એટલે એ જ્યારે ચાલોસે પહેંચશે ત્યારે પેલા ૬૦ વારે પહેંચ્યા હશે. આ તેો કાપડની વાત થઈ કે જેનાથી સંપત્તિ વધારી શકાય એમ છે. પણ જમીનમાંથી નીકળતી ધાતુઓ, કૌંઘસાં ને પેટ્રોલનું શું? આને પણ એ દેશો આપણા કરતાં અનેક અણુ પેટ્રોલ ને કૌંઘસા વાપરે છે. એ હવે આપણે પહેંચીએ તેો શું થાય એની કલ્પના કરી જ વખર આપણે પણ જમીનમાં દટાએલી સંપત્તિને ખોદી કાઢી દેશની સંપત્તિ-દેશનો વૈભવ વધારવાના કાર્યે લાગ્યા છીએ પણ આપણે જુલોએ

છીએ કે એ દટાએલી સંપત્તિ શિવિત છે. એને ખપોદ છે. એનો ઉપયોગ કરકસરપૂર્વક જે ન કરવામાં આવ્યો તેો પાંચ કે સો વરસને અંતે આપણા જે જુખમાં જંગરો ખાલીખમ થઈ જવાના છે. તે વખતે આપણી પ્રબળ જીવવાની એવી ટેવ પડી હશે કે એના વખર ચામે જ નહિ. અને તે વખતે એ દુઃખી દુઃખી થઈ જવાના છે. આપણા દેશમાં પણ આનો લાભો વિચાર કરી વખર આપણે પશ્ચિમના જીવનના અનુકરણમાં લાગ્યા છીએ જે રસ્તે દોડી એ થોડા થોડા ચાકવાના છે તેજ રસ્તે વિધવી કરોડોની પ્રબલ દોડે તેો શું થાય?

શુંજરાતનું નવું રાજ્ય થવાને થોડા મહિનાઓ થયા છે. પાટનખરમાં કેટલી બીડ વધી રળી છે. મોટરો પણ ચાલી ન શકે. પહોળા રસ્તા સાંકડા પડ્યા છે. હજુ ૫૦૦૦ કે ૬૦૦૦ની જનતા મોટર તેો આવવાની ખાટી છે. એ આવતા હપ્તાયી મળશે એટલે દેવું કરીને પણ લોકો ખરીદશે. પેટ્રોલ નો ધૂંપાડો નીકળશે. એને ઉભી રાખવાની પણ જગ્યા નહિ. મળે. આ બધું આંખ સામે જોઈ શકાય છે. આ તેો એના જેવી વાત થઈ એક પૈસાદાર ખાપના જીવાન છોકરાએ પૈસા જોયા. તે વાપરવા લાગ્યો. ધરડો થયો ત્યાં સુધી વાપયો. ખૂટી જવા આભ્યા ત્યારે એના છોકરાએ આપને કહ્યું: હવે મારે માટે શું? તારું તું જાણે? ખાપે કહ્યું. એના જેવી આપણી દશા છે. જંભલો સાફ કરી નાખ્યા, ખાણે ખોદી નાખી, પેટ્રોલ ખેંચી લીધું, પછી શું? ‘મનુષ્યના ભાવિની કસોટી’ નામ ના પ્રોફેસર હેરિસન સાહિબના પુસ્તકે આ પ્રશ્નની સુંદર છણવટ કરી છે. તે કહે છે:—વિજ્ઞાનથી જ ખધા પ્રશ્નોનો ઉકેલ આવી જશે એવું જે માને છે (અનુસંધાન માટે જીઓ પાલું ૪૪)

વખત ફરીથી ઉપસ્થિત થાય, ત્યારે પણ છેલ્લે ઘડીએ પ્રયત્ન કરવો પડશેને!

હાલના કેંગ્રેસના નવ લોકિયાઓ—સત્તાધારીઓ અને સલ્ચોએ એ મિલકતોની ખરીદ તરફ કંઈ ધૈર્ય આપ્યાં નથી. અને એ તેો ખરેખર કમનસીબની વાત છે કે તેઓ આ મિલકતોની યોગ્ય વ્યવસ્થા કરી થોડીક મૂડી લેગી પણ કરી શકતાં નથી. આ મિલકતો ૬૦ વરસ ઉપર ખરીદાય હતી, અને એનો ઉપયોગ હિંદીઓ નહિ કરે શકે એવું કંઈ નથી! અમારી એવી સૂચના છે કે કેંગ્રેસ જે આ મિલકતોની માલિક છે તેઓ આ મિલકતોને લાભ હિંદીઓ લઈ શકે—કેવળ હિંદીઓજ નહિ પરંતુ ગોરા, કલડોં અને આફ્રિકનો લઈ શકે એ ઉપર વિચારણા કરી તેવી વ્યવસ્થા કરે. તે જમીન હાલમાં ખાલી પડી રહી છે.

બેલજીયમનો શાહીવાદ

નવી દિલ્હી

વડા પ્રધાન શ્રી નહેરૂએ લોકસભામાં બજાવ્યું હતું કે ડોંગિમાં અલપતા વાદની ક્ષતિને બેલજીયમને પ્રોત્સાહન આપ્યું છે અને ટેલવાક પ્રતિતા તેઓ પોતે સ્વતંત્ર છે એમ જાહેર કરે છે. ડોંગિ વિષેનું વિસ્તૃત નિવેદન કરતાં શ્રી નહેરૂએ વધુમાં બજાવ્યું કે એમ કહેવાય છે કે ડોંગિમાં બેલજીયમને મોટા પ્રમાણમાં શસ્ત્રો મોકલ્યાં છે. કર્તાગા અને બીજાં શસ્ત્રો મોકલ્યાં છે. અને પુદ તેઓ જ સામાન્ય રીતે યુવાની કામગીરી સામે જે સામનો યથ રજા છે તેમાં પડવા પાછળ છે.

ડોંગિમાંની ઉલ્લી ઘટનાઓને ઉલ્લેખ કરતાં વડા પ્રધાન શ્રી નહેરૂએ ત્યાંની પરિસ્થિતિ અસામાન્ય હોવાનું અને આપણને બારે ચિંતામાં નાખે છે એમ જણાવી કહ્યું હતું કે જે ડોષ ગૈરીમયું દ્વારા કનંક મેલુકુ પર લાવવામાં આવ્યું હોત તે કદાચ ડોંગિથી પાકોસ્તેનને બેલાવવા માટે સંમત થાત. દેખીતી રીતે પાકોસ્તેનની બેલજીયમને ખ્યાલ ધણાં રાંછાને બધે ઉતર્યો નહિ અને બેલજીયન સત્તાવાળાં જાને તેા બિલકુલ ન રચ્યો.

ડોંગિલીસ પાકોસ્તેનની એક ન બેલાવવા દેવાની કનંક મેલુકુની વલજુ વિષે શ્રી નહેરૂએ દિલ્હીની વ્યક્ત કરી હતી અને વધુમાં જણાવ્યું હતું કે અત્યારે તે ભારતે એવા નિર્ણય કર્યો છે કે ડોંગિમાંથી એના કર્મચારીઓ એથી લેવા નહિ એમ છતાં એ વિષેની ભારતની ભાવિની વલજુને ડોંગિમાંના એના કર્મચારીઓ ભેડે કૃપા વતીવ રાખવામાં આવે છે તેની પર આધાર રાખે છે.

મોટી સંખ્યામાં બેલજીયનો પાછા આવે છે તેથી ડોંગિમાંના સમાધાનમાં અંતરાય જોવા થાય છે એવા શ્રી રાજેશ્વરદયાળના દેવાલ પર યુનેસ્કો વિચારણા સરખા કરી નથી એ વિષે શ્રી નહેરૂએ દિલ્હીની વ્યક્ત કરતાં

બજાવ્યું હતું કે આ એક અસામાન્ય પરિસ્થિતિ છે કે ભ્યાં નવા પ્રકારનું બેલજીયન સામાન્ય ઉષ્ણ કરવાના પ્રયાસ થાય છે.

ડોંગિમાંથી ખસી જવું એ યુનો માટે ખતરનાક મજ્બૂરી, કારણ કે એથી તેા ડોંગિમાં આંતરવિગ્રહ કાંટરી અને મોટી સત્તાઓ એમાં દાખલ પડશે. પણ એ યુનો ત્યાં કામગીરી કરવા માંજતું હોય તેા તેણે અસરકારક રીતે કામગીરી બંજવવી પડશે.

વનસ્પતિ માટે શોધાયેલો રંગ

નવી દિલ્હી

યુના ખાતેની નેશનલ ઇમિકલ લેબોરેટરીએ વનસ્પતિ માટેનો રંગ શોધી કાઢ્યો છે અને તે બધી ચક્રાસૃષ્ટીઓને સંતોષે છે એમ વૈજ્ઞાનિક સંશોધન અને સાર્વજનિક બાબતો અંગેના નામ્ય પ્રધાન ડૉ. એમ. એમ. ડાસે લોકસભાને જણાવ્યું હતું.

જે યોગ્ય રંગ મળી આવે તેા વનસ્પતિને રંગ આપવાનું ફરજીયાત બનાવવાનો સરકારે નિર્ણય કર્યો છે કે એમ એવા શ્રી સાગીના પ્રધાન જવાબ માં ડૉ. ડાસે કહ્યું હતું કે નેશનલ ઇમિકલ લેબોરેટરીએ યોગ્ય રંગ શોધી કાઢ્યો છે. એ વાત આ પ્રક્ર દાય ધરતી નિકાસ સમિતિના ધ્યાન પર લાવવાનું મારા ખાતાએ અજ અને ખેતીવાડી ખાતામાંના ખાંડ અને વનસ્પતિ માટેના મુખ્ય વડાને જણાવ્યું છે.

વચ્ચે મોલતાં અજ ખાતાના નામ્ય પ્રધાન શ્રી એ. એમ. ડોમસે જણાવ્યું હતું કે વનસ્પતિને રંગ આપવાના સિદ્ધાંતનો સરકારે સ્વીકાર કર્યો છે અને આ માટે નીમવામાં આવેલી સમન્વય સમિતિની બેઠક આવતી ૨૧ મીએ મળનાર.

આંખને આંજ હેતાં
બાંધ કામો હાથ
ધરવાની વાત બેહુદી

છે: નહેરૂ

નવી દિલ્હી

વડા પ્રધાન શ્રી નહેરૂએ શહેરો અને કર્યાઓમાંના બંધા વસવાટો નાપુદ કરવાના મદરવના પ્રશ્ને હલ કરવા અંગે ભાર મુક્યો હતો. તેમણે કહ્યું હતું કે શહેર સાફ છે કે નહિ એનો નિર્ણય એ શહેરમાં બંધા વસવાટો છે કે નહિ તેના પરથી આવી શકાય.

હું એ પ્રથમ જણવા માગીશ કે અરીખ વરતી જે વસવાટોમાં રહે છે એની સ્થિતિ કેવી છે? લોકો માટે સારાં સમવડવાળા મકાનો બંધાવા છે કે નહિ? શહેરમાં બામ-બગીચા અને એવી બીજી સમવડો કરાવ છે કે કેમ? શહેરને સુંદર કહેવત માટેના આ માપદંડ છે.

વડા પ્રધાન શ્રી નહેરૂ 'યુનેસ્કો'એ દેશીય એશીયામાં ઝડપથી અસ્તીત્વમાં આવી રહેલા નવા નમરો અને તેના જાહેર વહિવટના પ્રશ્નો અંગે ચોક્કથી એક શિબિરનું ઉદ્ઘાટન કરતા બોલી રહ્યા હતા.

શ્રી નહેરૂએ અમેરીકા અને ઈંગ્લાંડ માં બંધાતાં નમરો અને શહેરોનું આંધણું અતુકરણ કરી ભારતમાં વિરાટકાય નમરો અને શહેરો બંધવા સામે ચેતવણી ઉચ્ચારી હતી.

ભારત અને એશીયાના અન્ય દેશો નાં મામડાંઓમાં બ્યારે બમંકર દારિદ્ર્ય પ્રવર્તે છે ત્યારે વિરાટકાય અલ્પતન શહેરો બંધવાની વાતો બેહુદી છે. શ્રી નહેરૂએ કહ્યું કે શહેરો માટીના ડુંપડાઓમાં ફેરવાઈ જાય અગર મને પાકાં અને સુંદર મકાનો ગમતા નથી. જેવું નથી, પરંતુ સાચી પ્રખતિ લોકોની પાયાની સ્થિતિમાં અને તેમના જીવન ધોરણમાં સુધારો થાય એમાં રહેલી છે.

પાછા આવેલ પ્રમુખ અયુબખાને દર્શાવેલો મંતવ્ય

પ્રમુખ અયુબખાને તેના ૧૨ દિવસ ના યુગેસ્લાવીઆ અને પશ્ચિમ જર્મની ના પ્રવાસ માદ કરાંચી પાછા આવી બધા ત્યારે તેમનું પાકીસ્તાનની પ્રબળ્યે કરાંચીના વિમાન મથકે ઉમળકાબેર સ્વામત ક્યું હતું.

પ્રમુખ અયુબ ખુશ ખુશાલ દેખાતા હતા પરંતુ તેમને જરા ચરદી યથ હોય તેમ લાગતું હતું. પ્રવાસ દરમીયાન પણ તેઓ પોતાની સાથે રાજકાર-ભારની કાપમો ફેરવતા અને મોડે સુધી કામ કરતા.

મેરસ્કો જશો?

અખબારોના પ્રતિનિધિઓ સાથેની વાતચીતમાં તેમણે કહ્યું કે પ્રસિદ્ધ યથેલા સમાચારો કહે છે કે હું મેરસ્કો જવાનો છું પરંતુ મને ડોષ એવું આ-મંત્રણુ હજુ સુધી તો મળ્યું નથી.

આમંત્રણુ મળે તેા તમે મેરસ્કો જશો એવા પ્રશ્નના જવાબમાં પ્રમુખ અયુબે તસીને કહ્યું કે પાકીસ્તાનને કામદો ધતો હોય તેા હું મેરસ્કો તો શું સુનમાં પણ જવા તઈવાર છું. તેમણે કહ્યું કે મારા પ્રવાસથી પાકીસ્તાનના આ બંને દેશો સાથેના સંબંધો ગાદ બન્યા છે અને પાકીસ્તાનની વિકાસ યોજનાઓને મદદ પણ મળી છે.

ખહારની મદદ

જર્મન સરકારે ૧૫ કરોડ માર્કની લોન આપવાની ઝાંઝર કરી છે બ્યાબના દર બ્યત વાટાપાટ ચાલે છે. બીજા ખાનગી ઉલોમપતિઓ પણ સુડીતું રોકણુ કરશે. એ પોલાદની મીથો બાબતમાં પણ વાટાધટો ચર યથ છે.

તેમણે કહ્યું કે યુગેસ્લાવીયા અને પશ્ચિમ જર્મનીમાં તેમણે સર્વ રથથે પંકીસ્તાન પ્રત્યે સંપૂર્ણ સદ્બાવ નીહાલ્યો છે અને આ બંને દેશો પાકીસ્તાનને મદદપ થતા અતુર છે.

ન્યુ ઈન્ડિયા એશ્યોરન્સ કુ. લીમીટેડ

ઇન્ડીયાની મુખ્ય કંપની

અમે વહીવટ કરીએ છીએ:—

આમ, દરીયાઇ, અવસ્થાંતર, મોટર, માલ, ચોરી, ઘર કુટુંબ, ઘર માલીકી (સાથે) અકસ્માત વિ.

સાઉથ આફ્રિકાની અંદર મુખ્ય અમલદારો

બલભાઈ રૂસ્તમજી એન્ડ સન,

૧૪૦ કવીન સ્ટ્રીટ, કર્બન.

ફોન : કર્બન ૨૫૮૪૫, ૨૮૫૧૩, ૨૬૮૪૪.

તમને ખબર છે

કે ન્યુ ઇન્ડિયા, ઇન્ડિયાની સૌથી મોટી વીમા કંપની છે.
કે ન્યુ ઇન્ડિયા ની શાખાઓ ૪૫ દેશોમાં છે.
કે ન્યુ ઇન્ડિયાની ૬૫ શાખાઓ કેવળ ઢાંઢમાં જ છે.
કે ન્યુ ઇન્ડિયા : આમ, દરીયાઇ અને અકસ્માત ઉપર ૬૦,૦૦,૦૦૦ પાર્લિંગ પ્રામીડમ ભેગી કરે છે.

સહિસલામતી અને તાટકાલિક સેવા માટે

ન્યુ ઈન્ડિયા

સાથે વીમા ઉતરાવો.

રાણીએ રાજસ્થાની ખેડૂતનાં ખોરડાંની લીધેલી મુલાકાત

જ્યપુરના રાજમહેલને સિદ્ધદારે જ્યપુરનાં રાણીએ રાણી મહીલાખેમનું ભારતીય સંસ્કૃતિ મુલ્ય સ્વામત કથું હતું. રાણી દ્વાયાના હોદા ઉપરથી નીચે ઉતરતાં સિદ્ધદારમાં જ્યપુરનાં રાણીએ સ્મિટ્ટેદ સાથે તેમને અક્ષત-પુષ્ટિ વધાભ્યાં હતાં.

રાજસ્થાની પોશાકમાં અચ્ચકન અને સાદાધારી રાજસ્થાની યુવકોને દારમાં સ્વામત માટે ઉભા રહેલ દોષ રાણીના પગલે પગલે તેમણે પુષ્ટ પાથયાં હતાં.

જ્યપુરનાં રાણીએ આ શાહી મહે-માનનું ઉમળકભેર સ્વામત કરી રાણી ને વિશ્વવિખ્યાત જ્યપુરી પાંધણી અને રાજસ્થાની મહિલાઓને ભરતભયે પોશાક ભેટ આપે હતા.

રાણીના કુંવર-પ્રિન્સ માટે રાજ-સ્થાની અચ્ચકન અને જ્યેધપુરી ચોરણી અને સાદે તથા કુંવરી-પ્રીન્સેસ માટે રાજસ્થાની કન્યાનાં પોશાક અને રમકડાંની ભેટ આપી હતી. રાણી આ ભેટ ભેષ્ટ ખુબ જ આનંદ પામ્યાં હતાં.

રાણી એલીઝાબેથ અને તેમના પતિ ડ્યુક ઓફ એડીનબરો ન્યુ દિલ્હીથી રાજસ્થાનની અલહાબુદી સમય મનાતા જ્યપુરની મુલાકાતે ન્યુ દિલ્હીથી આવી પહોંચતાં લાં તેમનું જ્યપુરનાં રાણી તરફથી ઉપર મુલ્ય જ્ય સ્વામત થયું હતું.

જ્યપુરના વીમાની મથકે ઉતરતાં જ્યપુરન મહારાજએ તેમનું સ્વામત કથું હતું. વીમાની મથકથી જ્યપુર ના રાજમહેલ સુધીના આખે રસ્તે લાંબો લોકે રાણીનું સ્વામત કરવા વહેલી સવારથી દાબર હતા.

વીમાની મથકથી સવારી ઉપડતાં રાણીએ જ્યપુરના રાજ સાથે દાયાના હોદા પર ભેટક લીધી હતી. ખીલ દાયાી પર ડ્યુક એડીનબરો મેહા હતા.

રાજમહેલમાં શાહી ઉતારો હોષ રાણી લાં ઉપર મુલ્ય જ્યપુરના રાજકુટુંબ તરફથી તેમનું સ્વામત થયા બાદ રાણી અને તેમના પતિ જ્યપુરથી મારકે આહલ ઉપર આવેલ રાજસ્થાન માં જ નહિ પણ સમરત ભારતમાં મહાન પવિત્ર ગણ્યતા સવાઈમાધવપુર ના તિર્થધામની મુલાકાતે મયાં હતાં.

જ્યપુરથી નવ માઇલ દુર આવેલ ખારોડની ગ્રામયોજના એવા પણ તેજો ગયાં હતાં અને લાં રાણી દાયાી ઉપરથી ઉતરી પગે ચાલી કેટલાક ખેડૂતોનાં ખોરડામાં પણ ગયાં હતાં અને ગ્રામજીવનની ઝાંખી કરી હતી- ગ્રામ ખેડૂતો સાથે વાતો કરી હતી. તેમનાં ખેતીનાં ઓળંગો-દળ વગેરે તથા તેમનું પશુધન નબરે નિહાળ્યું હતું.

અહીં આ મામડાના લોકોએ રાણી ને તેમનાં કુંવરી માટે, રાજસ્થાની કન્યાને ખાદી પર મારવાડી શરત બરેલો પોશાક ભેટ આપ્યો હતો ને રાણીએ ખુબ જ હર્ષભેર સ્વીકાર્યો હતો.

લુમુખ્યાનું ખુન-વિશ્વચાકત પડયા

(પહેલા પાનાનું અનુસંધાન)

સ્ટાફ ઉપર કઠિંગ અને કતાંગાનું ખનાવો પછી બિલકુલ બરોસો નથી.

યુ. એન.ની તકેદારી

દીપોપોતાવિલમાં બહારે થયું છે કે યુ એન.નું લક્ષર મી. લુમુખ્યાના ખૂન પછી ધમાંલ થાય તે માટે સાચેત બન્યું છે. સાવચેતી રાખવાના ખાસ વિસ્તારો છે કીવ પ્રાંત અને ઝોરીયે-ટેલ આ લુમુખ્યા પક્ષવાળાના પ્રાંતો છે.

વાંચો! જરૂર વાંચો! લાભ જ થશે!

રોહિલું મટરો, લોઈલું મળરો, પમરોડ દળરો.

હમારે ત્યાં નીચેની બધીજ વસ્તુઓ મળે છે.

જીંજો માટે: વેળોચો, સુંદર રપન્ડ અને બીજ અનેક ભતવી ગળરો, રીબનો પણ મળરો. ગરમ ઘુલના બરસીય, પુલોવર, કારડીયન, સીંગલેટ, ચટ્ટી, સોક્સ વિ.

ખાણકો માટે: નાથલના સ્કર્સ, ટોપી, બ્લાઈઝ, શોલ, સીંગલેટ, ચટ્ટી, સોક્સ, નેપકીસ, ઘુલવંકેપ, પેડીશાટ, નાઈટીસ, બીબ્લ, ફ્રેઈસ ક્લેથ, બાય રપન્ડ વિ.

ટેલર પલરટીક ફેલાવર્સ, રપન્ડના દરોઈક, તકાયા, ગાદી, વિ વેપાર માટે ચાંદી એવા યજાતાં સ્ટેનલેસ સ્ટીલના નાસલો, ઈન્વેન્ટરો, વિલખ શા માટે! સાદો માલ વેચાઈ જતાં શી વર!!

હમણાંનું યાલોને: માળરો હેટર્સ (પ્રા) લી.
(બીખાભાઈ આસ્તર એન્ડ સન્સ)

ફોન: ટકબન્ડકા — પહેલે માળો, — પો. યો. ૫૨૫૭.
આસ્તર ચેનશન્સ — ૩૭ વેસ્ટ સ્ટ્રીટ, — લેહાનીસબર્ગ

યુ. એન.ના ખાસ પ્રતિનિધિ મી. દયાલે કહ્યું છે કે આ ખૂન "આશ્ચર્ય-કારક અને લચાનક" છે. રાજદારી વ્યક્તિત્વનું આવી રીતે ખૂન થાય એના પડયા તો પડશેજ. અને એ શાંતિના પડયા નહિ બલકે હિંસાના હશે.

લુમુખ્યાની પતિ

મંજબાર : આજ રોજ એવા સમા-ચાર મળ્યાં છે કે મી. લુમુખ્યાની પતિન લગભગ ૬૦-૭૦ સ્વબનેને લખ ઉઘાડા પગે શ્રી રાજેશ્વર દયાળને મળવા અઈ હતી. શ્રી રાજેશ્વર દયાળે એમની મુલાકાત લીધી હતી. શ્રીમતી લુમુખ્યાની એવી અરજ હતી કે શ્રી રાજેશ્વર દયાળ લાશ મેળવી આપે નેથી તે ચોખ કિયાથી લુમુખ્યાની લાશને ઘસનાવી શકે. શ્રી દયાળે આ ખનાવને 'ખેદબનક અને અપકર' કહી, સારી રીતે શ્રીમતી લુમુખ્યાને સમજાવી કહ્યું કે મી. ધવારસુ લાશ મેળવવાની ખટખટ કરી રહ્યા છે. અને એ લાશ મેળવતાંજ તેજો શ્રીમતી લુમુખ્યાને એ સુપ્રત કરશે.

મેટી મુંઝવણ

(૪૨ પાનાનું અનુસંધાન)

તે ભુલે છે જીવનની બટીલતાની હદ ડાખ છે. એથી આગળ માણસનું અસ્તિત્વ જ અસકલ થઈ જાય છે.

આ બધું વિચારીએ છીએ ત્યારે થાય છે કે યું આજે ને રીતે આપણે દોડી રયા છીએ તે વિચાર નથી મામતું! એક એ માત્ર છે કે વાપરો અમે ત્યાંથી મેળવી વાપરો ને જીવનને સમૂહ ખતાવો. બીજી માત્ર છે જીવનને માટે નેટલું જરૂરી છે તે એવી રીતે વાપરો કે જેમ વપરાતું જાય તેમ નવું ઉત્પન્ન થતું જાય. આ સનાતન જીવનનો રાહ છે. અહિંસક જીવનની પદ્ધતિ છે. જેની ઝાંખી પૂ. બાપુજીને થઈ હતી. એ વાત તેમજ આપણને કહી અને જીવી ખતાવી. એને સુવમાં સ્વાલંબી જીવન કહ્યું. પણ આપણે એવા બપકમાં અંજબા છીએ કે આવી પાયાની વાત નબરમાં આવતી નથી. આપણે આંખો મીંચીને દોડીએ છીએ — ઝાંખે માળે નાશવંત જીવન તરફ. આ હિંસક જીવન છે. ને જીવન તરફની દોષ એ બધા કરતાં વધારે ખતરનાક છે ને તેમાંથી પશ્ચિમનાં

રાષ્ટ્રો તો ખયતાં ખયશે પણ આપણે હજી એવા જીવન માટે ડેવાયા નથી જેટલે બચી શકીએ એમ છીએ. પણ એમાંથી આપણે ખયવા માટે કૃત નિશ્ચયો છીએ કે કેમ એ આપણા સીની મોટી મુંઝવણ છે. 'વિશ્વવાત્સલ્ય'માંથી.

ખોરસ ટ્રીટમેન્ટ માટે ભેટ

- શ્રી. એમ. લુલા પ્રિયોરીમા ૧-૧-૦
- મેસર્સ ખનારસ ટેલર્સ ,, ૧-૧-૦
- શ્રી પ્રેમા મહેતા ,, ૧૦-૬
- ,, પી. લાલા ,, ૧-૧-૦
- મેસર્સ હાંસજી ક્ષધર્સ ,, ૧૦-૬
- શ્રી સી. લુલા ,, ૧૦-૬
- ,, જે. ભાણા ,, ૧૦-૬
- ,, એમ. પરજી ,, ૧૦-૬
- ,, વી. માધવજી ,, ૧૦-૬
- ,, જી. શુલાખ ,, ૧૦-૦
- ,, ડી. રાવજી ,, ૧-૧-૦
- ,, આર. શુલાખ ,, ૧૦-૬
- ,, ડો. બી. યુ. મીચી ,, ૧૦-૬
- ,, જી. એસ. મીચી ,, ૧-૧-૦

સાબાર સ્વીકાર :

જીવણભાઈ કીકાભાઈ મીચી એ'ખર્ષ' ૧-૧-૦
ખીલીખોરીમા સવાઈ ટોર્સ ધરંટલંડન ૧૨-૦
ખાણાભાઈ બીખાભાઈ લેરલી ૧-૧-૦

પરચુરજી

—દિલ્હીમાં કુતુખ મિનાર પાસે ખોદકામ કરતાં જીના સમયના સોનાના સીકાઓ હાથ લાખ્યા છે, આ સીકાઓ એ એક એક તોલાના વજનના છે અને તેનું બધું મળીને ૧૪ મણુ વજન થયું છે. પુરાતત્વવેત્તાઓનું કહેવું છે કે આ સીકાઓ તલકલ્પ વંશના બાદ-શાહ મહમંદના વખતના છે. —કેરા : અને લુસીરથી ૪૦ માઇલ ઉત્તરમાં એક રશિયન લશ્કરી ઢળતું વિમાન તુટી પડતાં ૧૭ ઉતારોઓ માર્યા ગયા હતા. આ વિમાનમાં લશ્કરી અને ખીલ ઉતારોઓ હતા. પાંચ દિવસની તપાસ પછી બળા અધેલા વિમાનનો ભંગાર મળી આવ્યો હૂદતો. —સૌરાષ્ટ્રમાં ઓંગોના આપઘાતના હિરસા તો સામાન્ય છે પણ તાજેતર માં એક અબજ હિરસો બહાર આવ્યો છે. રાજકોટથી પચાસેક માઇલ દુર આવેલા ચરખા મામે એક કણખી ઓચી પોતાનો પતિ હર્યો છે એવા સાહેલીઓનાં મે'જાંથી ક'ટાળીને આપ-ઘાત કરતાં આશ્ચર્ય ફેલાયું હતું. —લંડન : ૧૫૪ વર્ષ પહેલાં નેપોલીયન સાથેની લડાઈમાં પકડાયેલા ફ્રેંચ કેદી એને રાખવા માટે પાંધવામાં આવેલ ગર્ડયુરતું ક્રેદખાતું હવે તેાડી પાડવામાં આવનાર છે.

વિવિધ વર્તમાન

સ્ટેટ એન્જલિકેશન ડીપાર્ટમેન્ટના ફિલ્મમાં હિંદુ બાળકો

પ્રિટીયાથી સ્ટેટ એન્જલિકેશન ડીપાર્ટમેન્ટના બે માણસો ડરખતમાં ફિલ્મ ઉતારતાં હતાં. આ ફિલ્મમાં બામ લેવા માટે તેઓ હિંદુ બાળકો શોધી રહ્યાં હતાં. આખરે તેઓ કાલિયાવાડ હિંદુ સેવા સમાજ તરફથી ચાલતી ગુજરાતી શાળાએ આવી પહોંચ્યા. ગુજરાતી શાળાના મુખ્ય શિક્ષક શ્રીમતી અંબાબહેન શુક્લે મદદ અપવાની હા પાડી. શ્રીમતી અંબાબહેન અને શ્રીમતી શારદાબેન લીલાધર લાખાણીએ ૧૪ બાળકોને બે દિવસમાં તૃપ્તિ કરી નાખ્યા.

આ ફિલ્મ લેતી વખતે નાટક મકંડીનો ફોટોગ્રાફર પણ આવ્યો હતો. આ ફિલ્મમાં એક વરસનો અનીલ કુમાર પોપટલાલ પણ તેની માતા સાથે હતો. માતા બાળકની આંખ આંજે એ દ્રશ્યમાં તેઓ હતા. શ્રીમતી અંબાબહેન અને શ્રીમતી શારદાબેન ન હોત તે આ ફિલ્મનાણે આ ફિલ્મ માટે વધુજીવ સુરક્ષેથી પડી હોત. ફિલ્મનાણે ફિલ્મ ઉતારી પછી શ્રીમતી અંબાબહેન અને શ્રીમતી શારદાબેનને, તેમની મદદ બદલ હાર્દિક આભાર માન્યો હતો.

વ્યાપારી પ્રતિનિધિ મંડળ મોકલવાનો અનુરોધ

ફેરરેશન એફ ઇન્ડિયન એમ્બસે એફ ડેમસ્ટ્રેશન પ્રમુખ શ્રી હાલુ પાકીસ્તાનના પ્રવાસે આવતાં તેમણે કરાચીમાં અખબારોના પ્રતિનિધિઓને કહ્યું કે પાકીસ્તાને એક વેપારી પ્રતિનિધિ મંડળ પૂર્વ આફ્રિકામાં મોકલવું જોઈએ.

તેમણે કહ્યું કે પૂર્વ આફ્રિકા પાકીસ્તાનને કાચો માલ આપી શકે તેમ છે અને પાકીસ્તાનની મનાવટનો માલ ચોખા ન્યુટ વગેરે આયાત કરી શકે તેમ છે.

બન્ને દેશો વચ્ચેનો વેપાર વધી શકે તેવી બંધી શક્યતા છે તેવા તેમણે મત બંધર કર્યો હતો, અને વેપારી પ્રતિનિધિ મંડળ મોકલવાનો અનુરોધ કર્યો હતો. આફ્રિકાના રાજદ્વારી વાતાવરણમાં આવતા પલટા

આફ્રિકામાં રાજદ્વારી વાતાવરણને પછો લઇ રહ્યું છે તેના વધુ દાખલા તરીકે સેન્ટ્રલ ન્યાન્જની આફ્રિકન ડીરેક્ટ કાઉન્સિલના પ્રથમ પ્રમુખ તરીકે એક આફ્રિકનની નીમણુંક થઈ છે.

આ કાઉન્સિલના પ્રમુખ તરીકે શ્રી. એમીનોને નીમવામાં આવ્યા છે. તેઓ આ કાઉન્સિલના મંત્રી તરીકે છેલ્લાં

ચોદ વર્ષથી કામ કરતા હતા અને બે વરસ ડેપ્યુટી ચેરમેન પણ હતા. ઈનીયામાં આફ્રિકન પ્રમુખ સાથેની આ ત્રીજી કાઉન્સિલ છે. એલગન ન્યાન્જા અને મયાઇસમાં આફ્રિકન પ્રમુખો છે. **૧૦મી નવેમ્બરે ત્રીજી વિશ્વ-યુદ્ધ શરૂ થશે!**

થોડા વખત પહેલાં વિશ્વના પ્રલયની વાતો કરનાર ઇટાલીના ડેટલાક સાથુઓ જુલા પડવા હતાં જેમ છતાં વિશ્વયુદ્ધ અને પ્રલયની તારીખો આપવાનું બ્યો-તિપીએ અને બીબીસીએ ચાલુ જ રાખ્યું જણાય છે.

તાબેતરમાં સાંબલી મામના ન્યોતિવ વિચારદ અને શુભવિષા (Mystian) ના જણકાર પ્રોફેસર આર. ડી. કર-માકરે શ્રીમતી આમાલી કરી છે કે ૧૯૬૧ એટલે કે ચાલુ વર્ષના નવેમ્બરની ૧૦મી તારીખે ત્રીજી વિશ્વયુદ્ધ ફાટી નીકળશે! આ વિશ્વયુદ્ધમાં રશીયાનો વિજય થશે. લાલચીન અને રાષ્ટ્રવાદી ચીન (વ્યાંમ કાઇ શેકનું) બન્નેનું જોડાણ થશે.

પ્રોફેસર કરમાકરનું કહેવું છે કે આ વિશ્વયુદ્ધમાં હજુમાં રાષ્ટ્રો પામમાલ થશે છતાં ભારત અને પૂર્વના બીજા ત્રણ દેશોનો સિતારો ચમકતો રહેશે.

૧૯૬૧માં આઠ પ્રદેશોની સુની થતી હોવાથી એ અંગે બોલતાં શ્રી કરમાકરે આ બંધરતાં કરી છે. ગ્રો. કરમાકરે, એવી આમાલી પણ કરી છે કે ભારત ઉપર પૂર્વ અને પશ્ચિમ બન્ને બાજુથી આક્રમણો થશે છતાં તેનું બાવિ ઉત્કળવણ છે.

ચીનને માનવતાની દ્રષ્ટિએ મદદ કરવા અપીલ

ચીનમાં દુકાળને લીધે પ્રવર્તતા ભયંકર ભુખમરમાં માનવતાની દ્રષ્ટિએ મદદ કરવાની પ્રમુખ ડેનેટીને સીનેટના એક સભ્ય તરફથી અપીલ કરવામાં આવી છે.

ગોરદેશીયા અને ડેનેડા આવી મદદ

કરી રહ્યાં છે. ૬૭૫ મહ કાબેજ આ દેશના બંધરોએથી રહીમરો ધઉ, ધઉનો લોટ અને બીજી ખાખાખોરાકી ની વસ્તુઓ લઇને ઉપડી મઇ છે.

ચીનને જોહામાં જોહા દસ કરોડ ટન ખાખાખોરાકીની વસ્તુઓની જરૂર છે. ચીનના વડા પ્રધાને બંધરે કહ્યું કે કુદરતી આફતને લીધે ચીનમાં દુકાળ પડ્યો છે. બીબીસી કાઇ કારણ નથી. **કેન્યાટાના દાંત કાઢવા**

લોડવોર ખાતે અટકાવતાં રખા-એલ ઈનીયાના રાષ્ટ્રવાદી આફ્રિકન નેતા જોએ કેન્યાટાને ડેટલાક સમયથી દાંતની પીડા બોજવવી પડતી હોઈ તેમના કુટુંબીજનોના આશંત્રણથી નેરોબીના એક ડેન્ટીસ્ટ-દાંતના ડોક્ટરે લોડવોર બંધ ત્યાં કેન્યાટાના એકી અપાટે બાકીના ૧૬ દાંત કાઢી નાંખ્યા. આ બંધો સમય કેન્યાટા તદ્દન ચાંત બેસી રહ્યા હતા અને દુઃખનો ચિત્કાર પણ પાડ્યો ન હતો. કેન્યાટાના દાંત કાઢનાર એ તખીબી જણાવે છે કે કેન્યાટાનું સ્વાસ્થ્ય બહુ જ સારું છે.

સીલોનમાં ધુણી ઉઠેલું કાપા-વાદનું ભુત!

સીલોનની રાજભાષા તરીકે સિંદા-લીઝ કાપા માન્ય રખાતાં તે સામેના વિરોધી તરીકે હવે કંઈ રચનાત્મક પમલાં લેવા માટે સીલોનની ફેરવ પાર્ટીએ સીલોનના ઉત્તર અને પૂર્વ પ્રાંતોના તામીલભાષી લોકોને ચાલુ મહિનાના-ફેબ્રુઆરીના અંત પહેલાં ચાલુ થનાર આ લડતમાં જોડાવા તૃપ્તિયાર રહેવાની હાકલ કરી છે.

હવે કાળા ગોરા બની શકશે

ન્યુયોર્ક: અમેરીકાના બજારીના ચામડી નિષ્ક્રાંત ડો. રોબર્ટ રોલરે આજે વોશિંગ્ટન ખાતે ગ્રેડીકલ એસોસીએશનમાં પુરાવાઓ આપીને જણાવ્યું હતું કે ડેટલીક લવાએ કાળા માનવીને ગોરા અને ગોરા માનવીને કાળા બનાવી શકશે. ડો. રોબર્ટની સાથે તેમની સારવાર હેઠળની એક કાળી હબસજી હતી જે છેલ્લા ૧૫ વર્ષથી ગોરી બની છે.

અલ્બરિયાનાં તોફાનોમાં ૧૧૮ માર્યા ગયા

અલ્બરિયા: સત્તાવાર રીતે બંધરે થયું હતું કે અલ્બરિયામાં ફાટી નીકળેલા તોફાનોમાં પાંચ દિવસમાં ૧૧૮ માણસો માર્યા ગયા હતા. એમાં ૯૮ અલ્બરિયાનો છે. ૫૩ યુરોપીયનો સહિત ૩૭૦ સારવાર હેઠળ છે. તોફાનોમાં બામ લેવા માટે, ૨૧૬ની ધરપકડ કરવામાં આવી છે, બ્યારે ૧૦૪ને નબર ડેડ કરવામાં આવ્યા છે, તોફાનો ઇરમીયાન ૫૦૦ દુકાનો લૂંટાઇ હતી.

ન્યાન્જા પ્રાંતમાં કરકસુ ઓર્ડર લાગુ થશે!

ન્યાન્જા પ્રાંતમાં બેકાર જલવો ખેતમજુરો શેરડીનાં પ્લાન્ટેશનોમાં અવારનાર આજ લગાડે છે અને શેરડી નો ઉભો પાક બાળી નાંખે છે તેથી કેનીયાનો ખાંડનો ઉઢોમ ભયમાં આવી પડ્યો છે એ અંગેની વિખતો અમાઉ આ કટારોમાં પ્રસિદ્ધ થઇ મઇ છે.

હવે આ બાબતમાં મળતી. વધુ ખખરો પરથી જણાય છે કે શેરડી પ્લાન્ટેશનના ન્યાન્જા પ્રાંતીસના એ વિસ્તારના ખેડૂનો સરકાર પાસે મામણી કરવાના છે કે બેકાર ફરતા જલવો મજુરોને શેરડીનાં માટે ખેતરોમાં આગ લગાડવાના પ્રયત્નો કરતાં અટકાવવા આ વિસ્તારમાં કરકસુ ઓર્ડર લાગુ કરવા.

આ મહિનામાં એ વિસ્તારમાં આવી ૧૪ આગ લાગી હતી અને એકલા મીવાની એરેટમાં જ થોડા વખત ઉપર ત્રીજી વખત આગ લાગી હતી.

આ આગ લગાડનારા નેટીવોના પ્રયત્નો નિષ્ફળ બનાવવા હવે લાં ખેડુનોએ રાત દિવસ ચોટી કરવા માટે સ્વયંસેવક ટળ ઉભાં કર્યાં છે-આમ છતાં બે આમના બનાવો ચાલુ રહેશે તે ખેડુનો શેરડીનું વાવેતર અરકું કરી નાંખશે અને તેથી બેકારી એાર વધશે. આવા આમના બનાવોની પરંપરાથી ખાંડનો ઉઢોમ ભાંગતો જાય છે અને તેની અસર ન્યાન્જાની તીબેરી પર બારે થશે.

શીપસન ભયંકર છે: રશીયાનો અભિપ્રાય

લંડન: ભારતની યોગ પદ્ધતિનું શીપસન એ ભયંકર પ્રયોજ છે, એમ એક રશીયન સામયિક "એરોવી" જણાવે છે. એરોવીનું આ મંતવ્ય આજે મોસ્કો રેડીયોએ વ્યક્ત કર્યું હતું. "એરોવી"નો અર્થ આરોગ્ય થાય છે.

રશીયાના આરોગ્ય ખાતાના માણસો એ યોગનો ખાસ અભ્યાસ કર્યો છે, એમ આ સામયિક જણાવે છે.

ગુજરાતી રેકોર્ડો
હિંદુસ્તાનમાં બનેલી ગુજરાતી રેકોર્ડો, હવે અમારે ત્યાં મળે છે.
૨૦ રેકોર્ડોનું બોક્સ કેવળ રૂ. ૩૦-૦
રેકોર્ડોમાં લાલનો, તાટકે, ગરબો વિગેરેના સંગ્રહ છે.
હિંદુના "લેટરલ હિટ" શી. ૨-૫ માં છુટી મળે શકશે.
આવો તક અને લાભ ફરીથી મળશે નહિ. પેઈંગ મેકેટ-પોસ્ટલ મોકલશે-
સી. એ. ડી.ના ઓર્ડરો અથવા લઈએ છીએ.
નેશનલ રેકોર્ડ કંપની
શોપ ૨, અબજેરી આરકેમ્પ, ઓફ ૧૪૧ એ. ડે સ્ટ્રીટ,
પો. એ. બોક્સ ૧૫૭૪, — ડરખન

હિંદના સમાચારો

તા. ૧૪-૨-૧૯૬૧.

સાગરકાંઠાની દાણુ ચોરી

સૌરાષ્ટ્રના સામરકાંઠીથી થતી દાણુ-ચોરી રોડના ભારતના જાતી સત્તાવાળાઓએ એક નવી યોજના અમલમાં મુકવાનું નક્કી કર્યું છે. આ યોજના અવગત હોય એક માસમાં જ અમલી બનશે એમ જાહેર ખાતાના એક ઉચ્ચ અધિકારીએ અને ખાસ મુલાકાતમાં જણાવ્યું હતું.

તેમણે કહ્યું હતું કે અમુક વિસ્તારોમાં એ અલતન લોચો દ્વારા ખાસ ચોષ્ટા ગોઠવાશે. આ ઉપરાંત સામરકાંઠે ચોષ્ટા કરવા બે વામરસેસોનાં સાધનોથી સજ્જ એવી છપો રચાશે. આ ઉપરાંત અમુક વિસ્તારોમાં તારની વાડ પણ બંધાશે.

આ યોજનાને અમલમાં મુકવાની અમલ પર એએક વર્ષ પૂર્વે જાતી અધિકારીઓએ ભાર મૂકેલો. આ વખતે સૌરાષ્ટ્રની નામચીન દાણુચોર ટોળકીએ કરોડો રૂપિયાનું સોનું ભારતમાં દાણુચોરીથી છુસાડેલું.

તાલેતરમાં ભારત સરકારના જકાત ખાતાના બે ઉચ્ચ અધિકારીઓ સૌરાષ્ટ્રના છ દિવસના પ્રવાસે આંબજા હતા અને ઉપરોક્ત યોજના અંગે ચર્ચા વિચારણા કરી હતી અને કેટલાક મહત્વનાં સૂચનો મુલાકાત લીધી હતી.

ગુજરાતમાં રીફાઈનરી

નવી દિલ્હી : એવું જાણવા મળે છે કે ગુજરાત રાજ્યમાં સંશોધન કરતાં રાજ્ય અધિકારી મંડળે ગુજરાતમાં જ તેલ મારોની રીફાઈનરી સ્થાપવાનું નક્કી કરવા છે, અને આ મંડળે પણ એમ માને છે કે રીફાઈનરી ગુજરાતમાં જ થવી જોઈએ. આ રાજ્યના અધિકારીઓએ રીફાઈનરી સ્થાપવાના કાર્યમાં સહકાર આપવાની ઓફર કરી છે અને તે અંગે આવતા મહિનામાં સોવિયેટ ટેકનીકલ પ્રતિનિધિ મંડળ વાટાઘાટ ચલાવનાર છે.

‘જીવરાજ કરતાં ગોવિંદ મહાન છે’

રાજોટ : “ગોવિંદ જીવરાજ કરતાં મહાન છે” એમ જણાવતે ગુજરાતના મુખ્ય પ્રધાન ડો. જીવરાજ મહેતાએ તાલેતરમાં જ અમરેલી ખાતેના ગોવિંદ-પુરના પ્રાથમિકશાળાની તેઓના મામને ‘જીવરાજપુર’ નામ આપવા અંગેની મામળી મનાઈની માટી હતી. તેમણે કહ્યું હતું કે “ગોવિંદ એ ધર્મરત્ન નામ છે અને ધર્મ જીવરાજ કરતાં ખુબ જ મહાન છે માટે જીનું નામ જાળવવું જોઈએ.”

૧૯૧૮માં ઇન્ડિયન-જાના રોમચાળા ને કારણે ઉચ્ચ બની મથેલ ગોવિંદપુર મામનાં અંગેની માટી નવા વસાવાવેલ મામનું ડો. જીવરાજ મહેતા ઉદ્ઘાટન કરી રહ્યા હતા.

સુરત જીલ્લામાં પહેલાં મહિલા પોલીસ પટેલ

નવસારી તાલુકાના પેરા ગામે પોલીસ પટેલની ખાલી જગ્યા માટે એ મામનાં શ્રી શારદાબહેન અંકુભાઈ દેસાઈએ ઉમેદવારી કરી હતી, પણ પ્રાંત ઓફીસરે તે રદ કરી હતી. તે સામે શારદાબહેને સુરત કોર્ટરૂટે અપીલ કરી હતી. શ્રી શારદાબહેનની અપીલ માન્ય થતાં પેરા મામના પોલીસ પટેલ તરીકે તેમની નિમણૂક થઈ છે. આ રીતે પોલીસ પટેલ તરીકે નીચાનાર આ બહેન સુરત જીલ્લામાં પહેલાં જ છે.

ગોડસેની અરજીને સુકાદો સુલતવી રહ્યો

નવી દિલ્હી : આંધીજના હસારા નાચુરા ગોડસેનો બાઇ ગોપાળ વિનાયક ગોડસે ને એ હલાલ સંબંધમાં જન્મ-દીપ જોગવે છે તેણે કરેલી ઉભિયજા કોરપસ અરજ અંગેનો સુકાદો સર્વોચ્ચ અદલાને સુલતવી રાખ્યો છે. ગોપાળ ગોડસેએ પોતાની સગ્નમાં અપાયેલી છુટછાટથી પોતાની સગ્નની મુલત પૂરી થાય છે એમ જણાવ્યું છે.

ડો. દસ હજારનો ચોરો શાળા માટે બક્ષીસ કર્યો

રાજીપીળના મહારાજકુમાર શ્રી પ્રયોગસિંહજી જેઓ ઓરિસ્સા સરકારના શુદ્ધસચિવ છે તેઓ જ્યારે દમચ્યાં રાજીપીળના રાજા ઉપર આંબા હતા અને અનસુયાથી પાછા ફરતાં ચોરી ગામે વિસામે લેવા રોકાયા ત્યારે સાં ના મામ લોહોની વિનંતિથી તેમની માલીકોને શ. દશેક હજારનો ચોરો મામની શાળા માટે બક્ષીસ આપ્યો હોવાનું જાણવા મળે છે.

ગાંધીજીએ લખેલા ૪૦ હજાર પત્રો

નવી દિલ્હી : આંધી મેમોરીયલ ટ્રસ્ટે જ્યારે સુધીમાં મહારાજા ગાંધીજી દેશની વિવિધ વ્યક્તિઓ પર લખેલા આલીસ હજાર પત્રો પ્રાપ્ત કર્યા છે.

આ પત્રની માહકોશીલમ ઉતારી પત્રના માહકોને ફોટો-રેક્ટ નક્કેલ અપાઇ છે; છતાં એ કિસ્સામાં પત્રના માહકોને મુજ નક્કજ પાછી જોળવવા નો આમ્રદ્દ હોય ત્યારે તેની ફોટો રેક્ટ નક્કેલ ટ્રસ્ટ પોતે જાળવે છે.

ટ્રસ્ટ હજી વધુ પત્રો જોળવવા આશા રાખે છે.

દરમ્યાન મુંબઈમાં ફિદમજ ડીવીઝન ભારતીય તેમજ બિદેશી ચિત્ર સર્જકોએ લીધેલી ફિદ્મોમાંથી ૨૦૦૦૦ કુટ જેટલું અંકલન કરી રહ્યું છે.

ચકલીઓ ગુરતચરોને પકડશે

દિલ્હી : ભારતમાં ચકલીને મળતા આવતા એક પ્રકારનાં પક્ષી મળી આવ્યાં છે. આ પક્ષીઓની બુદ્ધિ ખુબ તીવ્ર છે. ભારતમાં ખુસી આવેલા શ્યા જાનુસો અને ગુરતચરોને પકડવા માં આ ચકલીઓ મદદ કરશે. આ ચકલીઓ કાલાવાડમાં થાય છે અને તેમની સંખ્યા ખુબ ઓછી છે. પક્ષી ભતમાં આડલી બુદ્ધિ જોઈ નિષ્ક્રિયોતે દમ થાય છે.

મળેલા તેલમાં પેટ્રોલ, ડીઝલ ને કેરોસિન છે

અંકલેશ્વર નજીક સરયાણ મામનાં કુવા નં. ૬ માંથી મળી આવેલ તેલમાં ૧૨ આની જેટલો પેટ્રોલનો ભાગ છે, જ્યારે બાકીની ચાર આની ડીઝલ અને બે આની કેરોસિન હોવાની ચકવતા હોવાનું જાણકાર વર્તુળોમાંથી જાણવા મળે છે.

કુવામાં ગેસનું દબાણ વધુ હોવાથી ગેસને પાઇપ દ્વારા બહાર કાઢવામાં આવે છે અને તેને બે ફ્લોગ જેટલે દુર છોડવામાં આવે છે. આ ગેસ કુવારાની માદક ઉતારો હોય છે અને તેને સળાખાવી દેવામાં આવે છે, આ દરમ સળગતી મશાલ જેવું દેખાય છે.

કુવા નં. ૬ ની આસપાસના વિસ્તાર ના અને ચારથી પાંચ માઇલ જેટલા દુરના ગામોના લોકોએ પણ આ દરમ જેવું હતું.

યોગ ચિકિત્સાથી મધુ પ્રમેહને મટાડી શકાય

નવી દિલ્હી : મધુરય જાહેર આરોગ્ય ખાતાના પ્રધાન શ્રી ડી. પી. કરમરકરે સંસદીય સલાહકાર સમીતીને એવી માહિતી આપી હતી કે દાહમાં અહીં આલુ થયેલા યોગ ચિકિત્સા ચિથિરમાં ૪૦ જેટલા મીઠી પિશાબના દરદીઓની સારવાર ચાલી રહી છે. ચાળીસ દિવસના આ ચિથિરના અર્થ માટે સરકારે શ. ૧૦ હજારની મદદ આપી છે.

યોગ ચિકિત્સાના આ પ્રયોગની સરકાર કાળજીથી તપાસ રાખે છે. રાજ્યસ્થાનમાં યોગ્યેલા આવા ચિથિરમાં પરિણામો પરથી દેખાણું હતું કે, મીઠી પિશાબના દરદીની યોગ દ્વારા સફળ સારવાર થઈ શકે તેમ છે.

શ્રી પરાજીત રણછોડજી દેશાઈનું અવસાન

કતારમામના રહેવાસી અને અનાવિલ ક્રાંતિના વાકા વિરોધી શ્રી જીન માઇ ઉર્ફે પરામજીભાઇ રણજોડાભાઇ

દેશાઈનું કતારમામમાં ૮૧ વર્ષની શોકજનક અવસાન થયું છે.

તેઓ પ્રોફેસર કાર્યકર્તા હતા અને ૬ જીલા લોકલ મોડર્નના એક વખતે હતા. ૧૯૪૨-૪૪માં મળવળ ૩ જેલમાં પણ મવા હતા. તેમણે ૪ મામમાં પોતાની પત્નીના નામ કન્યાશાળા માટે મકાન બંધાવી લે મોડર્ન અર્પણ કર્યું હતું. ૨૧. યોગ પાછળ પત્ની તથા એક બહેન કે મવા છે.

ડો. દિક્ષીતનું હુઝમદ અવધુ

સુરત : અખર રાજમકત, જનકજ પ્રમુખ અને સુરત ચહેરના આ નામરિક ડો. મોહનનાયક દેશાઈ દિક્ષીતનું તેમના નિવાસસ્થાને હુઝ અવધન નિપજ્યું હતું. તેમની કિં અંબીર બની મધ હતી. તેમની ઉં ૮૩ વર્ષની હતી.

ડો. દિક્ષીતે ૧૯૧૮ની હામરજ મળવળમાં સક્રિય શાળા આપ્યો હ અને ૧૯૨૦-૨૧ની મહારામા આંધ્રીની મળવળમાં પણ સક્રિય ભાગ લી હતો. સુરત સુધારાના પ્રમુખ સ્ટુડન્ટમોડર્નના ચેરમેન તરીકે પણ તેમ કાળ કર્યું હતું. સરકારી અંગ્રેજ નવાલતી પ્રાથમિક શાળાઓનું શિક્ષકરણ કરવામાં તેમણે અજબામ હો હતો.

૧૯૨૬માં ૨૧. વિદુલભાઈ પટેલ ફેરવાડી પક્ષમાં જોડાઈ તેઓ ધારામાં પણ સુટામા હતા અને રાજ્ય ફળવણી મંડળમાં સભ્ય હતા સરકારી શિક્ષકોને સરકારે ખરત કર્યા હતા તેમને કેસ લડી તેમને પા સરકારી નોકરીમાં દાખલ કરાવ્યા હતા

સુરત પીપ્લસ એન્ડયુકેશન સોસાયટી સુરત મેડીકલ યુનિવર્સ, સુરત પીપ ડો. જો. એ.ક. તથા સુરત ડી. ડો. જો.પ. રોશ્ન વિગેરે સરયાઓ કે તેઓ સંકળાયેલા હવા અને તેને કે આપતા હતા, એલ ઇન્ડીયા રોડ એસો.ની ગુજરાત સૌરાષ્ટ્ર શાળા બાવનગરમાં જરાયેલા વાર્ષિક ચિથિરનું પ્રમુખરયાન તેમણે શેલાવ્યું હ ડો. મોહનનાયક એક કુશળ ડોહ હોવા ઉપરાંત આંખના રોમના ખા નિષ્ક્રિય હતા. પ્રમુ સ્વમરયાના અજ ને શાંતિ અર્પે.

લાહોરની આગમાં ૧૨ ભરખાયાં

લાહોરની અકબરી મઠી ના અખરમાં લાગેલી એક બીજણ ખાર માનવી જીવતા ઘુનંઈ મવા અને તજી ધરો ભરમીશુત થઈ છે. આગમાં ગાવો મયેલાઓમાં ઓમો અને બે બાળોનો ચાય છે.

કાઠિયાવાડની રોમાંચક શૌભકથા

ભાઈ બંધી

લેખક : શ્રી શુભવંતરાય આચાર્ય

કુટુંબવાદમાં આજથી સો વર્ષ પહેલાં દસા અને ધોળાની વચ્ચે પાંચવડા ગામ હતું. આને 'જેતુ' નામનિશાન નથી. પણ એક જમાના માં એ બધું જતું ને પપતું ગામ હતું. તે એના દરબાર સરવેળા અરસિયા પાતાળી. બારે કાંડાખળિયા માણસ. આલે તો ધરતી બધુધણે. હસે તો બારીબારણાં કંપવા માટે. ગામડામાં સિપાળામાં એ જનાવર વકરે. વકરે ત્યારે બારે ભાંકર. માંડિ તાથી કે માણસમાર સિંહ પણ જેની સામે સિસાળામાં નહિ એવા વકરે. એક ખેતર ખૂંદતો રામધણ કાં તો કોઈની માલિકી નો નહિ ને કાંતો આખા ગામ સમરત ની માલિકીનો આખલો. ને બીજો હટ.

આખલો વકરને કોઈને સિંહનું બરાવે તો પાછો કાઢી શકે નહિ. સિપાળામાં રામધણની પડખે કોઈ ના ચડે. હટનાં જાણનાં રચના એવી છે કે એ એક વાર ભયનું બરે પછી પોતાની મેળે જડખું જીવાડી ના શકે. માણસને જડખામાંથી પકડી નીચે નાંખે ને પછી એની માથે હટ વેસી ભપ.

સિપાળામાં આ એ જનાવર વકરે. સિપાળામાં સામાન્યતઃ પણ કોઈ ગામજન એની પડખે ન ચડે. પણ વકરેલાં હોય તો તો સાત ગાઉ નાસે. પણ પાતાળી તો એની માથે ભપ. પૂછેથી પકડી રાખીને ગાંધી એવા તો ગારે કે મારી મારીને અધમુર્વા કરી નાખે. આખલાના કપાળમાં એક મૂઠી મારે તો કપાળ તોડી નાખે. એટ મારીને વકરેલા હટની અરદન પકડીને એક માટે ખેડવી નાખે.

ક્યાંય રામધણ વકરે-હટ વકરે તો ફરતા ઘીસ માઠિમાંથી પાતાળીની વહાર માવવાને આવે. માણસ ગામ મેળો, નિર્ભય, અને પોતાના કાંડાખળનું એને અભિમાન. એ અભિમાન કોઈ આધાર વમરતું ને નહોતું. અરધું કાઠિયાવાડ કહેલું કે કાઠિયાવાડને ટીખે પાતાળી જેવો મરદ આજ પહેલા પેદા થયો નથી ને હવે થવાનો નથી.

ગામ પાછા ગામધણી. એટલે ગામ માં બહારથી આવનાર-જનાર માટે એનો ચોરો ઉવારો. બહારથી ગામજન, અજાણત, સાધુ, સંત, કહીર, ચારણ, ગીર જે કોઈ આવે એ બાપુને બારે ભપ. ને જે ભપ એ બાપુની અંદાનગીનાં મોહાટ વખાણ કરે ને કાંઈને કાંઈ પાખીને આવે.

એકંદા એક બારોટ-નામે સામળ બારોટના ધરમાં કુકડ ગામનાવાસી ફરતા ફરતા પાતાળી બાપુની ડેલીએ જઈ ચડયા.

કાવા-કસુ'ના નીકળતા હતા. કસુ'બાનો એક અનાદિ સિરસ્તો એવો કે એને રંમ દેવો જ્યેએ. હાજર તમામની હથેલીમાં પહેલાં કસુ'બાની એક એક અંબલિ ભરાય.

પછી ગાયરામાં ચારણ બારોટ હાજર હોય તો તે, નહિ તો કોઈ ધરડોરો, કોઈ વીર, યર, કાંડાખળિયા, સતને માટે માયા દેનાર નાના મોટા માણસને યાદ કરે.

ને એના નામને બધા 'રંમ' આપી ને પછી આમળ ચાલે.

સામળ બારોટને જ્યેએ પાતાળીએ આનંદથી એનો સરકાર કર્યો. ઉમળકા થી કહ્યું,

'વાહ, બારોટ વાહ, ખરે ટાંબે પહોંચાડયા. કસુ'બા ભરાય જ છે. આજે તો તમારે મોઢેથી કોઈ મરદના નામનો રંમ સાંભળ્યો. લો બારોટજી, લો. કોઈ મરદ કાં કાંડાખળિયા માનવી ના નામનો રંમ આપો.'

'બલે બાપુ, બાપુનો કુકડ છે તો રંમ હલ્, સામળ બારોટ કહ્યું: 'ત્યારે ભાઈજો મારા, ને આ આખો ગાયરો સાંભળો. રંમ છે મુળ માણસને. એની જનેતાએ વપ્પો છે બસ એને એકને જ્યો. કાઠિયાવાડને ટીખે મરદ એ એક બાકી મુધા હેઠ!'

પાતાળીનું મોઢું હાલચોળ યજ મયું. એની આંખો જલે અપમાનથી સળગી ગઈ.

'અલ્યા બારોટ! હું અહીં સામે મેઠાં મેઠાં વળી મરદાનગોળેનાં રંમ મુળ માણસને. આલા વાયેર ચોરડાને! અને પાતાળીએ કસુ'બો' પીવાની અંબલિ ટાળી નાખી.

'તો મારું મોઢું પાછું આપો બાપુ.' બારોટ પણ અંબલિને ભોંપ પર રેડીને ઉભો થઈ ગયો: 'બાકી ગાયકવાડી ફોજ, સરકારની ફોજ, ચોરબંદર ને જુનામને નમરની ગીસ્તો પાંચ પાંચ ફોજની વચમાં પચીસ માણસની ટાળી લઈને આજ સાત સાત વરસથી એ વાયેર જુવાનડો ફરે છે બાપુ. ને શું કહે છે બાપુ!

'મુળ મુઠે હાથ, ખીંજે તરવારે તવાં.' 'હત જો ત્રીજો હાથ, નર અજેલ આમળ નમત.' 'હું તો બાપુ બારોટ અરદાખી જ્યાં માણું ને જેની બાણું ત્યાં તેવો રંમ

હલ્. જ્યો બાપુ, રામરામ. હવે કસુ'બો ક્યાંક ખીંજે લકથા.'

'જ્યો રહે. બારોટ જ્યો રહે. આ મારેય આજથી કસુ'બો હરામ, સમજ્યો. આજથી પંદર દિવસે પાછો આવજો. ત્યારે રંમ દેજો ને મને કસુ'બો પાંઈ જાજો. સાચો દેવીપુત્ર કોઈક તો આવીશ. જા, અત્યારે માલવા માંડ.' બારોટ તો પંદર દિવસે આવવાનો વાપદો કરીને કસુ'બો પીધા વખર ડેલીએથી પાછો ફર્યો.

ને પાતાળીએ સાદ દીધો. 'લાવો મારી ઘોડી.'

લુધરિયાળી ઘોડી શયુખારીને પાતાળી રવાના થયા. સીધા બરડામાં-જ્યાં વાયેર બહારવટિયા મુળ માણસનો વાસ હતો.

બરડામાં જઈને પાતાળીએ જો માણસ આને મળે એને કહેવા માંડ્યું. 'મુળ માણસને મારો આટલો અંદોશ કહાવજો. પાંચવડાનો દરબાર પાતાળી તને શોધે

છે. તને મળવા માગે છે.'

(અધુરું) સુરત સિંહુ એ. સોસાયટી (વાર્ષિક જનરલ મીટીંગ)

આથી સર્વે મેમ્બરોને જણાવવાનું કે સોસાયટીની વાર્ષિક જનરલ મીટીંગ તા. ૨૬-૨-૧૯૬૧ના રોજ રવિવાર ના બપોરે ૨-૩૦ વાગ્યે સુરત એસી-સીએસનના ૧૨૭ વિહટોરીયા સ્ટ્રીટવાળા હોલમાં મળશે.

સર્વ મેમ્બરોને સમયસર હાજર રહેવા વિનંતી છે.

કાર્યક્રમ : (૧) મીનીટસ (૨) મંત્રી નો રીપોર્ટ (૩) પ્રીન્સીપલનો રીપોર્ટ (૪) ખજાનચીનો રીપોર્ટ (૫) અધિ-કારીજો તથા કમીટી સભ્યોની ચૂંટણી (૬) પરચુરણ.

એલ. બી. પટેલ મંત્રી સુ સિં. એ. સોસાયટી

માસ્ટર પ્રથર્સ (પ્રી.) લીમીટેડ

બલ ભતનાં નાયલન, રેયપી તેમજ સુતરાઈ કાપડ, ક્રીઓ બાળકો અને પુરૂષો માટે જીતમ ભતના વુલન જર્સી, પુલોવર, કારડીગનસ અને બમ્બાએ માટે-બુટીક, બોક્સ, બ્લેન્ડેડસ, શોક્સ; તેમજ બ્લેન્ડેડ વિગેરે.

ફરેક ભતના માલ માટે તપાસ કરવા અંભાગમણ. ૩૩ વેસ્ટ સ્ટ્રીટ, જોહાનીસબર્ગ.

ફોન : ૮૩૫-૬૭૮૬ — બોક્સ ૧૫૪૯.

શુભ પ્રસંગો માટે મેટ!

ક્રીઓ અને પુરૂષો માટે

ઘડીયાળ!

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ જ્યુલનાં ઓટોમેટીક કેલેન્ડર.

- * રોમર
- * રોટરી
- * લેડો
- * રૂસર

વિગેરે ફરેક ભતનાં ઘડિયાળ.

ઉપરાંત પુરૂષોના શર્ટ સુટ, પાયજામા વિ. તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બોક્સ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૩૫-૨૬૦૧

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, જોહાનીસબર્ગ.

સમાચાર સંગ્રહ

—વેસ્ટ બર્મીંગ્હમ આર્થિક ચીનન પહાત દેશોને મદદ કરવાની દ્રષ્ટિએ અને આવેલું છે તે મોખ્યાસા રોકાઈને પાછું નેરોપી વિમાન માર્ગે મૂક્યું છે.

—બ્યોજીયામાં છેલ્લાં ૧૮૫ વર્ષથી જે યુનીવર્સિટીની શાળામાં ગોરા સિવાય બીજા કોમનાં બાળકો દાખલ થઈ શકતાં ન હતાં તેમાં જેક હબ્સી છેકરી અને જેક હબ્સી છેકરીને ડોઈના કુકમ અનુસાર દાખલ કરવા માં આવેલ છે. તેકાને બધાં સાંત થઈ ગયાં છે.

—સુરતમાં શ્રીમતી સુપતિબહેન નટવર લાલ ચાવડાએ 'સંસ્કારશક્તી' નામના સાપ્તાહિકનું રેકોર્ડેશન નોંધાવ્યું છે. આ પત્ર કુલ સમયમાં માંધેલ સાહિત્ય મંદિર, હવાડિયા ચકલો સુરત તરફથી પ્રકટ થયે, અને તે તમામ મહિલા પ્રવૃત્તિના પ્રબળ તરીકે ચાલશે અને દર ગ્રહારે પ્રસિદ્ધ થશે.

—ભારતમાં ધડીયાળ બનાવવાનું પહેલું કારખાનું મહીસુરમાં ચરૂ થશે તેનું ખાતમુહૂર્ત ઉલોમ પ્રધાન શ્રી મનુભાઈ શાહને હાથે ચઈ ગયું છે. આ કારખાનું બંધાવવાની એક પેઢીના સહકારથી ચરૂ થાય છે અને તેને તદ્દખાર ચતાં બે વર્ષ લાગશે બ્યારે ઉત્પાદન ચરૂ થવા લાગશે ત્યારે તેમાંથી દર વર્ષે ૩૬૦,૦૦૦ ધડીઆળો બનશે.

—કોલોનીયલ સેક્રેટરી મી. એકેએએડે પોતાના જોવાના પહેલાં બે વર્ષમાં પૂર્વ અને મધ્ય આફ્રિકાને પારોવારે તુકશાન કર્યું છે એમ સંસ્થાનવાદી ષ્ટટ આફ્રિકા અને રોડેશીયા નામનું લંડનથી પ્રસિદ્ધ થતું બ્રિટીશ હાપુ આકાંઠ કરે છે.

—યુંનાઈટેડ આરય રીપબ્લીકની પાલો-મેન્ટની માલુ બેકમાં કોલોના હકક નામનું બીજા રચુ ચનાર છે, તેમાં બજાવામાં આવ્યું છે કે યુનાઈટેડ આરય રીપબ્લીકમાં પુરુષ પોતાથી અર્ધાં ઉમ્મરની ક્રીને પરણી શકશે નહિ. વહ પુરુષોને કુમળા વયની કે યુવાન પત્નીઓ પરણવાનું આથી બંધ થશે.

—મેગ્યાસામાં નાક સીનેમા પાસેથી એક યુવાપીપનની મોટર મોટો બના માટે તમા તે મંખાએ ખાતે લઈ બંધ તેના પાર્ટ જુદા કરી નાંખવાના અમ્લકાર ત્રણ એશીયન યુગોને અહે-આર કરાવી દેકને હ-હ મહીનાની સળ હરમાવી છે તેમ માહીને કરેલા તુકસાન બદલ દરેક યુ-હેમારે વળતર તરીકે ૨૧૭ થીલોંગ આપવા એમ પણ હરમાવ્યું છે.

—મેગ્યાસામાં મોટરોના લાઈસન્સ ૧૯૬૧ માટે લેવામાં આવ્યાં છે કે નહિ તેની ચોક્કસી કરવા હવે મેગ્યાસા

ની પોલીસ લાઈસન્સ વેક કરવાનું કામ હાથ ધરનાર છે.

—નધરોખીમાં પેટ્રોલ પંપ સરવીસ રેશનનોના આફ્રિકન કર્મચારીઓને પાડેલી હડતાળનો ૨૪ કલાકમાં બંધ અંત આવી ગયો છે. આ હડતાળમાં બેકાએલા ૬૦૦ કર્મચારીઓને નોકરી પરથી દુર કરાયા છે અને આમ અરૂંપે આ હડતાળનો અંત આવી ગયો છે.

—રંચુન નજીકની એક ખાડીમાં બે માળની એક સ્ટીલબોન-ચુ કુખી જતાં તેમાં ૫૦ માણસો કુખી ગયા હતા જેમાં મોટા ભાગનાં તે બાળકો હતાં.

—ઇન્ડોનેશીયામાં ફેટલાક માણસોની વીચીત કારણે ધરપકડ થઈ છે. ઇન્ડોનેશીયાના એટોરની બનરશે આ બાબત માં ખુલાસો કર્યો છે કે આ માણસો મેલી વિવાદી અમુક અધિકારીઓનો નાશ કરવાના પ્રયત્નો કરતા હતા.

—જોલ પંચવર્ષીય યોજનાને અંતે ભારતમાં ૧ અબજ ૭ કરોડ રૂપીયાને અર્થે ૧૦૦ ઔદ્યોગીક વસાહતો તદ્દખાર થશે.

—યુંનાઈટેડ પાસે આવેલી જેલીન-ટાની યુદ્ધાઓ જેમાં થીલપકળાની અબજ કૃતિઓ છે તેને સહેલાણીઓ માટે વધુ સમવડવાળી કરવાના સરકારે નીર્ણય લીધો છે. તેમાં પાણી તથા કુટીરોની સમવડ થશે અને એક એરકન્ડીશન્ડ રેરોટોમાં પણ બાંધવામાં આવશે.

—એર ઇન્ડીયાએ લંડન રોડીયો વચ્ચે નેટ વીમાન સર્વિસ ચરૂ કરી છે. અહવાડીયામાં આવી બે સર્વિસ રહેશે અને ૩૦ કલાકમાં લંડનથી રોડીઓ પહેલાંચશે.

—ભારતની બે પોલાદ બહીઓમાં એક દિવસમાં ૧૯૩૫ ટન પોલાદ લાગવામાં આવેલું હતું. અગાઉનો રોડ ૧૮૪૧ ટનનો હતો, જોલ બહી પણ થોડા દિવસમાં કામ કરતી થઈ બશે. કુમો-પુરમાં દિવસના ૯૨૦૦ ટન પોલાદના લાગ પડે છે.

—પાકીસ્તાનના થીપ વાડને પંચ કામથી પશ્ચિમ બર્મની પુરી પાડકે કે જેથી દેશના કીનારાના પ્રદેશોની ખીલવણી કરી શકારો.

—રમત મતના ક્ષેત્રમાં પાકીસ્તાન કેમ આમળ વધે તે માટે લાકામાં એક કોન્ફરન્સ ભેટી છે. થોડા સમય પહેલાં બહેર થયું હતું કે યુગોસ્લાવીયા કુર બોલના જેલાડીઓને તદ્દખાર કરે નિમ્ણુતો મોકલશે.

—હવિવર રવીન્દ્રનાથ ટાગોરેની બધી કૃતિઓનાં ૫૦,૦૦૦ સેટ આ ૧ વર્ષ દરમીયાન પ્રસિદ્ધ થવાના છે. ટાગોરની કૃતિઓ અરૂને માલે બનતાને મળે તે માટે આ પ્રયાજ થયો છે.

લગન પ્રસંગો માટે અમને મળો.

સુરતી બજાણના અમે રપેર પલીસ્ટ છીએ.

શ્રી કેપીટનની અમત-રેખરેખ નીચે યુનીવર્સલ અને રોડેસીયાના કોઇ પણ ભાગમાં તમારે મુકમે આવી રસોઈ કરવાને માટે અન્નાઈટ લઈશું.

કેપીટન્સ બાલકની હોટેલ

(ધી કોર્નર મીડાઈ હાઉસ)

એ અને વિકટોરીયા સ્ટ્રોટના ખુબખુપર - ૬૨ ફ્રાન નંબર ૨૩૪૧૬ ટેલીગ્રામ :

આહુ, લસણ બબર ભાવ, નારીએજા નં. ૧ રી. ૧-૦, બેગ (નંગ ૧૦૦) રી. ૧-૦-૦.

હુકાન દાર માટે બાંધવાના ન્યુકલેયર બબર ભાવ, ખટાટ, હુકરી (કાંઠા), લુકા લાલ મરખાં, ખુમલા, લુકા ઝીખા, સોનેરી રંગનો ગોળ, દરેક લવનો મરી મ.સાથે વિગેરે હમેચાં રટો રાખીએ છે. હુપુરી અને મેખલી પાન, બબર ભાવ, મોસ્ટેલ બુઈ. સુરણ, રતાણ, આંબા હળદર અને લ'શી હળદરની મોસમ ચાહ છે. રોડેસીયા, ન્યાસાલેન્ડ અને બેલજી દન કોંગોલ કોરકરો ઉપર ખ્યાન આપી કોઈ પણ વસ્તુ, ખરમોટ દહાવી મોકલશું.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) L

WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P. O. Box 251. DURBAN.

ધી/બાઈ પી. નાયક

ખુકકીપર, રૂ સિલેરી, વીમાનાં અને જનવડા એલન્ડ હાઉસના અગર ફની ભવના કોઈ પણ ભાગની હવાઈ ફિનિશાઈ બબર માટે અસાઈ રી કરવા મેર ક્યાં અમારી મારફતે અગ્રીમ કરો. ટાંકની, ખાન, ચો ટી, ફુલક, અલમ્બાત, ખેલ્યાસ, વિગેરેના વીમા હવારખી આપીએ છીએ.

ઈન્કમટેક્સ, પ'સ નહ ટેક્સ, હિસાબના ચોપડા લખાવવા રેનન્યુ સર્ટીફિકેટ કે વેચારના લાલસેન્સો. પાસપોર્ટ ટેમલ હરનીમેશનને બાબતોમાં ક'ઈ પણ ફી લીધા વિના અમે મફત સલાહ આપીએ નેચલ મ્યુચ્યુ અલ લાઈફ એસોસીએશન એન્ડ એસ્ટ્રીબીયા અને ઈનરયુરન્સ કંપની લીમીટેડના પ્રતિનિધ.

Office: 9 Barakly Arcade, 38 Market Street, Johannesburg.
Residence: 52 Patidar Marg, 13 Kort Street, Johannesburg.

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

બેડરૂમ સુદ, ડાઇનિંગરૂમ સુદ, વોઈરોમ, ટરેસીમ ચેસ્ક, સાઈડ બોર્ડ એપ્રીસ ટેસ્ક, છુક હેસ, ટેબલ, તાન કીકાપત ભાવે ખરીદી શકશો. બને પધારી લાલ લેવા ચુકશો નહિ.

—બોક્સ, ટેબલ અને કીચન હરેવદર—

એ હમારી કેખરેખ નીચે તર્થવાર થાય છે. તેને રટો હમેચાં તર્થવાર રહે છે. માત્ર રોડા લાલોના પ્રાઈસ ઘીસ મંખાલો અને વેપાર ખાતલ વધારો.

L. MISTRY

51 BREE STREET, BURGERSDORP, J'BURG.
PHONE 33-4691. BOX 2526.

Printed And Published by Mrs. Sushila Gandhi, International Printing (Pty) Ltd. Address: INDIAN OPINION, Private Bldg, Durban.